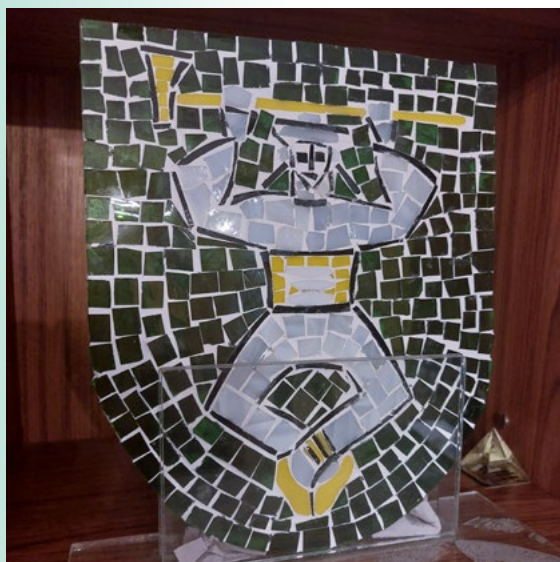

TERCHOVÁ

LUKÁŠ CINGEL A RASMUS RISTOLAINEN V ZÁPASE
O BRONZ NA ZOH MILÁNO – CORTINA 2026

DVOJMESAČNÍK VŠETKÝCH TERCHOVČANOV
ROČNÍK 37, 1/2026, CENA 2,00 €
WWW.TERCHOVA.SK, ISSN 1338 – 8827
FOTO hockeyslovakia
VYDANÉ S FINANČNOU PODPOROU COBA automotive, s.r.o.

Mozaiika zo skla od Klaudie Vágo

Myšlienka na tento čas

JE ŠŤASTIE, AK ČLOVEK STRETNE ĽUDÍ, KTORÍ VEDIA HOVORIŤ A SÚ RADI, ŽE ICH MÁ KTO POČÚVAŤ.

**Dušan Dušek
(80. výročie narodenia)**

Vážení spoluobčania, milí Terchovci!

Rok 2026 sa rozbehol veľmi rezkým krokom, veď len nedávno sme si priali novoročné vinše a v čase čítania tohto čísla obecných novín sa už v kalendári píše mesiac marec. Napriek tomu by som sa predsa len ešte krátko vrátil do posledných dní roka 2025, keď som oslávil svoje okrúhle životné jubileum. Veľmi si vážim množstvo gratulácií, ktorých sa mi od vás dostalo. Či už to bolo osobne podaním ruky, pohľadnicou, telefonicky, mailom alebo esemeskou, za všetky sa chcem úprimne poďakovať. Človeku to dobre padne a často je až prekvapený tým, koľko ľudí si na neho spomenie. Toto poznanie a skúsenosť ľudskej prajnosti a spolupatričnosti je zároveň aj určitý záväzok a moment na zamyslenie, či už z pozície starostu obce, otca rodiny, alebo z pozície člena partie kamarátov atď.

Blízka mi je myšlienka, že dedina je ako rodina. Je to vzájomne previazané a v jednom i druhom nájdeme veľa spoločného aj podobného. Keď sa nedarí niektorému členovi rodiny, nedaj Bože ochorie alebo prídu rôzne iné ťažkosti, tak za normálnych okolností tým trpí a má starosti celá rodina. Niečo podobné sa odohráva aj v obecnom spoločenstve. Ako náhle príde k nejakej nečakanej udalosti v jednej časti obce, doline, osade, rodine atď..., tak rýchlo sa o tom vie a veľakrát vieme rýchlo zareagovať a pomôcť. Pri spomínaných udalostiach

však dochádza aj k nedorozumeniam, niekedy schváľnostiam, a v takom prípade sú riešenia o to ťažšie.

Prirodzene, radšej máme situácie, keď sa darí, keď vidíme ovocie spolupráce – jedným dychom povedané, *keď to kľape*. Uvediem jeden príklad z prvej polovice februára, keď sa v Pasekách konali školské lyžiarske preteky. Uskutočnili sa vďaka vzájomnej kooperácii obce, ZŠ s MŠ A. F. Kollára, lyžiarskeho strediska Vrátna – Malá Fatra, Ski klubu Terchová, sponzorov i rodičov. Radosť bola pozerat' sa na pretekánie vyše stovky prihlásených lyžiarov v žičlivej atmosfére, ktorú popri trati i v priestore cieľa vytvárali povzbudzujúci spolužiaci súťažiacich, ich rodičia, starí rodičia, prípadne ďalší rodinní príslušníci. Pri kultúrnom programe, dekorovaní víťazov a následnom podávaní rúk i ďakovaniach pri rozchode domov z akcie ma hrialo pri srdci, keď som videl úsmev na tvári a spokojnosť prítomných. Neudialo by sa to však, ak by spomenuté organizácie i veľa ostatných ľudí nepriložilo ruku k dielu.

Želám si, aby sa v takomto prajnom ovzduší uskutočňovalo čo najviac podujatí v našej obci a nech v našich rodinách vládne porozumenie a vzájomná podpora. V dobrom i zlom držíme spolu. Ďakujem ešte raz.

Váš starosta Jozef Dávidík
FOTO Marián Zajac

VYDÁVA
Miestne kultúrne
stredisko Terchová,
ul. sv. Cyrila a Metoda
č. 96, 013 06 Terchová

IČO VYDAVATEĽA
00364 886

ŠÉFREDAKTOR
Ján Miho ml.

REDAKCIA
Alena Cingelová,
Mgr. art. Adriána
Ondrušová

REDAKČNÁ RADA
Mgr. Peter Cabadaj,
Rudolf Patrnciak,
Ing. Marián Zajac,
Ing. František Kadaš,
František Mucha,
Mgr. Renáta Opalková

JAZYKOVÁ ÚPRAVA
Mgr. Peter Cabadaj

TLAČ
Varínska tlačiareň,
Varín

GRAFICKÁ ÚPRAVA
Mgr. art. Adriána
Ondrušová

ADRESA REDAKCIE
MKS Terchová, tel.
č. 041/5695 129,
0911 924 189,
mks@terchova.sk
Obecný úrad Terchová,
tel. č. 041/5695 138,
terchova@terchova.sk

EVIDENČNÉ ČÍSLO
3548/09
ISSN 1338-8827

Vyšlo v marci 2026

VDANÉ S FINANČNOU
PODPOROU COBA
automotive, s.r.o.

Obsah

2	ÚVODNÍK Vážení spoluobčania, milí Terchovci!	13	NAŠI VO SVETE Terchovská muzika vo Fínsku Z najvyšších bodov Afriky do Terchovej Terhovci na legen- dárnej Route 66	28	RECEPTY NA TENTO ČAS Stravovanie športovcov
4	FARSKÉ LISTY Veľký týždeň – dni utrpenia, obety a víťazstva Program svätých omší počas veľkonočného obdobia 2026	16	OSOBNOSTI TERCHOVEJ (108.) Jozef Dávidík	30	ZŠ S MŠ ADAMA FRANTIŠKA KOLLÁRA Zo života školy Kaleidoskop školských aktivít
5	SPOMIENKY	17	LÚTORIADKY Za Oskárom Elschekom Terchovské kanáre na európskej výstave	32	ŠPORT Vianočný stolnotenisový turnaj na pamiatku Jána Staša Klaudia Vágo s významným ocenením XIV. ročník Štefanského turnaja v RIC Terchovec Interkritérium 2026 Z futbalového archívu Olympijské cingi, lingi, bom... Futbalová radosť i smútok Pripravení víťaziť Oslávenec Ján Kováč Zomrel Alojz Holúbek Terchovská šípkarská liga
6	ROZHOVOR Zo srdca Afriky do srdca Európy Rozpis úradných dní v Terchovej	18	REMINISCENCIE Terchovská svadba kedysi	40	INFOSERVIS
8	SERIÁL Kaplnky a kríže v Terchovskej krajine	20	PREČÍTALI SME SI Jánošík je sloboda a sloboda je večná!		
10	FARSKÉ LISTY Som vďačný za spo- luprácu vo farnosti Krátka spomienka na pána farára Alojza Drgoňa	23	TND INFORMUJE Terchovské národné divadlo informuje		
11	OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE Klzáská Made in Terchová Fašiangy v Terchovej	24	CSS INFORMUJE Zo života Centra sociál- nych služieb Terchová		
12	PRIŠLO NA NAŠU ADRESU 50 rokov Jasličkovej pobožnosti v Terchovej (1975 – 2025)	26	UDIALO SA Čarovná moc prírody Krásne jubileum Štefana Krištofíka Rozprávkový úspech Adelky Chovancovej Vianočné hudobné potešenie v CSS Terchová		

KRESBA Milan Opalka

Veľký týždeň – dni utrpenia, obety a víťazstva

Milí bratia a sestry, o chvíľu vstúpime do Veľkého týždňa. Cirkev si v ňom pripomína tajomstvá spásy, ktoré uskutočnil Pán Ježiš pre nás v posledné dni svojho života. Kvetná nedeľa, s požehnaním jarných ratolestí a sprievodom, nám pripomína slávnostný vstup Pánovho Pomazaného do Jeruzalema, keď mu zástupy volali „Hosanna“ a vítali ho ako kráľa. Ježiš prijíma tieto prejavy davu, hoci ide v ústrety smrti. Najposvätnejším obdobím nielen Veľkého týždňa, ale celého liturgického roka je Veľkonočné trojdnie. Začína sa Zeleným štvrtkom a vrcholí Veľkonočnou vigíliou.

Zelený štvrtok nám približuje nielen Judášovu zradu, zajatie Učiteľa, ale predovšetkým príkaz lásky, ktorý Ježiš realizuje umývaním nôh apoštolom. Pri Poslednej večeri Ježiš ustanovuje Eucharistiu a Sviatosť kňazstva.

Veľký piatok je dňom zdanlivej prehry. Mesiaš v rúchu zločinca, bičovaný a trním korunovaný, odsúdený na smrť, nesie kríž úzkymi uličkami Jeruzalemu, obklopený fanatickým davom žízniacim po jeho krvi. Áno, to sa stalo Bohu. Nakoniec skončil v hrobe.

Biela sobota s liturgiou svetla, krstu a slávením Eucharistie i obradom vzkriesenia ukazuje, že prehra bola a je len zdanlivá. Ježišov hrob nie je koniec, ale začiatok. Svojou smrťou premohol smrť a prináša život v celej svojej krásy. Ľudstvo v ňom má obnovený prístup k Bohu. Každý má šancu.

Aj my často prežívame v živote udalosti Veľkého týždňa. Sú v ňom porážky i víťazstvá, sláva i potupa, radosť i bolesť. Ako dobre vedieť, že ideme s Ježišom a za Ježišom v ústrety jasu Veľkonočnej nedele. Prajem vám, drahí farníci, požehnaný Veľký týždeň i celé veľkonočné obdobie. Nech nás všetkých naplní radosť z Kristovho zmŕtvychvstania a víťazstva!

Páter Martin Štefanec, SVD

správca farnosti

FOTO František Mucha

Boží hrob v Kaplnke sv. Martina

Program svätých omší počas veľkonočného obdobia 2026

Dátum a čas	Liturgické slávenie
2. 4. 2026	Zelený štvrtok. Ustanovenie sviatosti Eucharistie, sviatosti kňazstva, príkaz lásky
18:15	Sv. omša
3. 4. 2026	Veľký piatok – Ježišovo umučenie a smrť na kríži
13:00	Krížová cesta vrch Oravcove
15:00	Obrady Veľkého piatku v kostole
21:00	Ukončenie adorácie v Božom hrobe
4. 4. 2026	Biela sobota
7:00	Začiatok adorácie pri Božom hrobe s rannými chválami
19:00	VELKONOČNÁ VIGÍLIA sv. omša
5. 4. 2026	Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania
7:00	Sv. omša
8:30	Sv. omša
9:00	Sv. omša CSS, Domov dôchodcov
10:30	Sv. omša
18:00	Sv. omša
6. 4. 2026	Veľkonočný pondelok
7:00	Sv. omša
8:30	Sv. omša
10:30	Sv. omša

SPOMIENKA

ODIŠIEL SI PREČ, NÁS TO TERAZ BOLÍ, OPUSTIL SI TENTO SVET AJ PROTI NAŠEJ VÔLI. ÚPRIMNÁ VĎAKA ZA DÔSTOJNÚ ROZLÚČKU VŠETKÝM. VAŠA PRÍTOMNOSŤ, SLOVÁ ÚTECHY, KVETY A PREJAVY SÚSTRASTI NÁM POMOHLI V TEJTO ŤAŽKEJ CHVÍLI ROZLÚČIŤ SA S NAŠÍM ZOSNULÝM DŇA 7. JANUÁRA 2026 SME SI PRIPOMENULI NEDOŽITÝCH 70 ROKOV NÁŠHO MANŽELA, OTCA, STARÉHO OTCA, ŠVAGRA

JOZEFA ŠUPICU

KTORÝ NÁS NAVŽDY OPUSTIL 24. 12. 2025 VO VEKU 73 ROKOV.

KTO STE HO POZNALI, VENUJTE MU TICHÚ MODLITBU A SPOMIENKU.

VĎAKA ZA DÔSTOJNÚ ROZLÚČKU PÁTROVI MARTINOVI ŠTEFANCOVI, SVD. SO SPOMIENKAMI A LÁSKOU CELÁ SMÚTIACA RODINA

SPOMIENKA

DNI UTEKAJÚ, ROKY PRIBÚDAJÚ, ALE SPOMIENKY NA TEBA OŠTÁVAJÚ.

DŇA 7. JANUÁRA 2026 SME SI PRIPOMENULI NEDOŽITÝCH 70 ROKOV NÁŠHO MANŽELA, OTCA, STARÉHO OTCA, ŠVAGRA

PAVLA NOGU

S LÁSKOU SPOMÍNANJÚ MANŽELKA A DCÉRA S MANŽELOM, SYNOVIA A VNÚČATÁ

Spomíname

Dnes 13. februára o 5:30 ráno prehral svoj boj s rakovinou náš kamarát a lešenár prezývaný „Kartáč“

Odišiel chlap, ktorý celý život stál pevne na lešení aj v živote. Tvrdý navonok, no srdcom chlap na správnom mieste.

S chorobou bojoval statočne, do poslednej chvíle. Ale bola silnejšia ako on.

Budeš nám chýbať, Kartáč. Česť tvojej pamiatke.

Zo srdca Afriky do srdca Európy

Na Slovensku je jeden a pol roka. V našej farnosti pôsobí od vlaňajšieho septembra na pastoračnej praxi. Za ten čas získal veľa nových skúseností, prostredníctvom našich obyvateľov spoznal terchovský kolorit, zvyky či tradície. Svojou bezprostrednosťou si získal sympatie farníkov a dá sa povedať, že je pevným a neprehliadnutelným ohnivkom v živote terchovskej farnosti. V nasledujúcom rozhovore si predstavíme študenta teológie Yvesa Ezingu – prvého verbistu v Terchovej, ktorý pochádza z Afriky, dokonca priamo z jej srdca.

TERCHOVÁ: Vitaj v Terchovej, Yves. Skús na začiatok nášho rozhovoru predstaviť seba, svoju rodinu i krajinu, z ktorej pochádzaš.

Yves Ezinga: Volám sa Yves Ezinga a som z Konga (Demokratická republika Kongo). Kongo je v strede Afriky, kedysi bolo belgickou kolóniou a v roku 1960 (30. júna) získalo svoju nezávislosť. Krajina má 109 miliónov obyvateľov a 2 345 410 km². Je to veľký štát, žije v ňom 55% katolíkov, 20% protestantov, ostatní sú sekty a moslimovia. Mám dve sestry (Valence, Sandra) a dvoch bratov (Judikael, Ezéchiél). Judikael a Valence študujú na univerzite, Ezéchiél a Sandra musia so štúdiom počkať, lebo finančné možnosti rodičov to nedovolia. Ja som najstarší a mám 29 rokov. Otec Zephirin má 65 rokov a pracuje ako predavač, mama Arlette Amikay má 55 rokov a stará sa o domácnosť.

TERCHOVÁ: Predstav nám svoju cestu do misií a rozhodnutie ísť študovať teológiu.

Yves Ezinga: Narodil som sa v dedine Ipamu a od 11 rokov som bol na internátnej škole; bol som teda ďalej od rodiny. Potom som išiel študovať do hlavného mesta Konga Kinshasa, kde som spoznal verbistov. V Kinshase žije teraz aj moja rodina. Od malička sme chodievali s rodinou do kostola. Bol som miništrant a lektor. Už ako dieťa chcel som byť kňazom. Preto som išiel k verbistom, lebo som poznal ich charizmu a reholný život. U verbistov v Kongu som študoval filozofiu a teológiu. Verbisti majú počas formácie jeden program, volá sa OTP (Overseas Training Program – školiaci program v zahraničí). Jeho podstatou je, že môžeme ísť do krajiny mimo nášho kontinentu, aby sme získali skúsenosti s inými ľuďmi, a aby sme sa naučili ich jazyk a kultúru. To isté platí pre verbistov z Európy. Môžu ísť do Ameriky, Afriky alebo Ázie.

TERCHOVÁ: Ako sa zrodilo rozhodnutie prísť na Slovensko a aké boli Tvoje prvé dojmy a skúsenosti?

Yves Ezinga: Predstavený ma poslal na Slovensko, lebo som chcel ísť do krajiny, kde sa ešte žije viera.

Moje prvé mesiace na Slovensku boli trochu náročné, lebo všetko bolo pre mňa nové: jazyk, počasie, kultúra... Ale keď som začal komunikovať s ľuďmi, hneď to bolo lepšie. Chvála Bohu, nemal som problém s jedlom.

TERCHOVÁ: A ako vnímaš praktizovanie duchovného života v našej krajine v porovnaní s africkou domovinou?

Yves Ezinga: Som veľmi rád na Slovensku, lebo tu je ešte stále živá viera. Je veľa ľudí v kostole, tak ako v Kongu. Rozdiel je v tom, že v Kongu je to viac dynamickejšie. Počas omše sa tancuje a existuje veľa mládežníckych skupín, ktoré sa každý týždeň stretávajú na svojich rôznych aktivitách. Tu na Slovensku sa viera praktizuje v pokojnej atmosfére. V krajine vidím všade veľa krížov alebo malých kaplniek pri ceste. Je to niečo, čo som u nás v Kongu nikdy nevidel; sú len vo farnosti alebo v domácnosti. V Kongu niekedy riešime v našich rodinách veľké výzvy, pretože v jednej famílii nájdeme aj katolíkov, aj protestantov aj členov siekt, alebo aj takých, ktorí vôbec nechodia do kostola.

Yves a Jožko Bielka po Jasličkovej pobožnosti

Niekedy dochádza k diskusiám alebo nedorozumeniam. Ale, vďaka Bohu, nedochádza k bitkám a ani k veľkým problémom.

TERCHOVÁ: Kedysi pochádzalo najviac misionárov z Európy. Teraz napreduje v duchovných povolaniach Afrika a Ázia. Ako vnímaš tento trend?

Yves Ezinga: Áno, je pravda, že teraz prichádzajú do Európy misionári z Afriky a Ázie, zatiaľ čo kedysi to boli misionári z Európy, ktorí odchádzali na misie. Som im za to vďačný a naplnený šťastím, lebo práca vykonaná misionármi priniesla aj v mojej domovine svoje ovocie. Prichádzajú tiež o to, aby Cirkev žila a neumierala. Bohatstvo našej Cirkvi spočíva aj v tomto premiešaní kultúr, lebo je svätá a univerzálna. Toto nám tiež umožňuje navzájom sa spoznávať. Zároveň sa musíme modliť za povolania v Európe vo všeobecnosti, a na Slovensku osobitne, pretože v prvom rade je to Slovák, kto musí adekvátne porozumieť slovenskej kultúre, aby mohol dobre ohlasovať Kristovo evanjelium.

TERCHOVÁ: Aké sú Tvoje najbližšie plány v živote?

Yves Ezinga: Plány v živote sa menia podľa okolností, miest a ľudí. Ale teraz môj plán života je dobre prežiť čas tejto skúsenosti tu na Slovensku, v Terchovej, stať sa kňazom a cítiť sa šťastný z voľby svojho povolania.

TERCHOVÁ: Prekvapila Ťa niečím naša obec a farnosť?

Yves Ezinga: Terchovej má veľmi prekvapila. Nečakal som, že tu bude veľa ľudí v kostole, je tu krásna príroda. Ale tiež som tu prvýkrát zažil veľkú zimu, a hoci som bol minulý rok v Bratislave, tak zima v Terchovej a v Bratislave sa nedá porovnať. Terchovcvi radi hrajú, spievajú aj tancujú. My v Kongu takisto milujeme veľa spievať a tancovať, čiže Terchovej je pre mňa v pohode. A som vďačný, že som tiež stretol dobrých ľudí.

TERCHOVÁ: Čo by si ešte prezradil o sebe, čo sme nespomenuli? Napríklad, Tvoje hobby...

Yves Ezinga: Rád čítam knihy, ale najviac milujem šport – buď volejbal, futbal a teraz lyžovanie. Aj iné športy mám rád, a to preto, aby bol život aktívnejší. Myslím, že mám zmysel pre humor, rád a veľa *srandujem*. Teraz to ale ešte nemôžete kvôli jazyku celkom vedieť a vidieť, ale príde čas, keď budem perfektný v slovenčine, a potom spoznáte môj humor (smiech).

Za rozhovor poďakoval Marián Zajac

FOTOARCHÍV Yves Ezinga

So sestrou Valence a bratom Judikaelom

Rozpis úradných dní v Terchovej

NOTÁRSKY ÚRAD

JUDr. Branislav Švach
Daniela Dlabáča 2745/22
010 01 Žilina

Tel.: 0903 242 921,
email: branislav.svach@notar.sk

Pondelok – nepárny týždeň

08:30 – 10:30 h
12. január
26. január
9. február
23. február
9. marec
23. marec
20. apríl
4. máj
18. máj
1. jún
15. jún

Obec Terchovej,
Miestne kultúrne stredisko Terchovej,
Farnosť Terchovej

Nedeľa Božieho Milosrdenstva

**Veľkonočný koncert
venovaný pamiatke
sv. Jána Pavla II.**

v Diecéznej svätyni
svätých Cyrila a Metoda

účinkujú obyvatelia Terchovej
z generácie staršej i mladšej

Pod'akovanie za lásku

**12. 4. 2026
o 16.00 h**

www.terchova.fara.sk
www.terchova.sk

Kaplnky a kríže v Terchovskej krajine

(LXXXIX., XC.)

Kaplnky, kríže – Božie muky, sochy svätých či zvonice sú hojne rozosiate po celom terchovskom chotári. Popri cestách, v osadách, na kopcoch, pri domoch... Dodávajú miestam, na ktorých sa nachádzajú, ďalší rozmer. Ten človek pochopí, až keď sa na tom mieste zastaví, zamyslí, porozhliada a pomodlí. Tak ako zbožný terchovský umelec, ktorý v priebehu storočí roztrúsil svoje kamenné, drevené i železné artefakty po Terchovskej krajine, aby vydal svedectvo o dobe, v ktorej žil, a zanechal posolstvo pre súčasnosť. Preto sme sa rozhodli na stránkach obecných novín mapovať a približovať tieto zaujímavé miesta ako príspevok k lepšej orientácii a poznaniu našej – terchovskej histórie. V tomto čísle si bližšie predstavíme kamenný kríž v sedle Lutiška a kaplnku v centre Terchovej na Ulici sv. Martina.

Kamenný kríž na Lutiške

Je zhotovený zo štyroch rozmerovo rozdielnych kvádrov, na vrchole ktorých je na kamennom kríži umiestnený kovový korpus Ukrižovaného. Pod ním je v ďalšej časti vytesaný výklenok, kde je umiestnená socha Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Pod ňou je zrejme s dobrým úmyslom nainštalovaná novšia tabuľa, ktorá však pôsobí na pekne otesanom pôvodnom kameni rušivo. Text na novej tabuli: *NEPOŠKVRNENÉ SRDCE PANNY MÁRIE ORODUJ ZA NÁS. POSTAVILA RODINA NEMČEKOVÁ 22. VIII. 1954.* Pod touto tabuľou sa nachádza pôvodný text rovnakého znenia. Neďaleko miesta, kde kríž stojí, sa stretávajú hranice troch katastrov – hornotížinského,

belského a lutiškého. Samotná lokalita súčasného osadenia kamenného sakrálneho diela, ohradeného kovovým plôtikom, ktoré stojí v tóni pekného duba (nasadená je tam aj jedna mladá lipka), sa nachádza ešte v chotári Hornej Tižiny. Nesie v sebe veľa suggestívnych príbehov ľudí okolitých osád, z ktorých sa po vojne mnohí vysťahovali na slovenskú dolnú zem. Jedným z takýchto potomkov je aj Miroslav Nemček bývajúcí s rodinou v Bratislave, ktorý nám k uvedenej lokalite a krížu rozpovedal nasledujúce myšlienky.

„Nedávno ma oslovil priateľ Marián Zajac, aby som popísal históriu kríža, ktorý stojí v sedle medzi Kubíkovou a Lutiškami, a kde je hranica hornotížinského, belského a lutiškého chotára. Potešil som sa, že môžem i ja prispieť do projektu Terchovských novín – Kaplnky a kríže v Terchovskej krajine.

Kríž bol postavený v roku 1954 nad Kocinou, ako my voláme Kubíkovú. Je z kameňa, ktorý dovezol Jožko Nemček so synom Tomášom. Pekný kus našli vo Varínke v Zlieni, pod vtedy ešte dreveným mostom, a zručne ho zakresali do tvaru kríža. Kríž bol pôvodne postavený s drevenou ohrádkou na Lutiške, bližšie ku kopcu, ako stojí dnes. Stál vedľa cesty, ktorá v tom čase ešte nebola asfaltová. Neskôr, na prelome 60. a 70. rokov, keď sa cesta spájajúca Kysuce s Oravou asfaltovala, musel byť kríž presunutý o niekoľko metrov vedľa, kde stojí dodnes. Miesto s lavičkou, ktoré dnes slúži aj ako oddychové miesto pre turistov a okoloidúcich vodičov, bolo i miestom pre zastávku procesií z Lutiš do Belej. Vždy tam ľudia nechávali pár drobných pre zhotoviteľa na údržbu. Myšlienka postaviť kríž práve v tejto lokalite bola predurčená hlbokou a trvalou spomienkou na utrpenie, ktoré vojna priniesla rodine Nemčekovej i mnohým ďalším rodinám z tohto kraja. Práve tadiaľ prechádzal front, tu znela paľba zbraní, výbuchy, čo spôsobovali neustály strach, ktorý sa hlboko vryl do pamäti všetkých, čo tieto dni prežili (apríl 1945). Toto miesto sa stalo tichým svedkom bolesti nevinných ľudí, straty domov, bezpečia aj istôt každodenného života.

Vojna sa nekončí posledným výstrelom

Nad Kocinou, u Kováčov, mali vojaci natiiahnuté poľné telefónne vedenie. Dnes už nezáleží na tom, či boli nepriateľskí alebo spojeneckí – v tom chaose boli všetci len ľuďmi vystavenými rovnakej hrozbe smrti. V kamennej pivnici domu sa skrývali deti chránené len múrmi,

modlitbami a nádejou, že hrôzy pominú. Stará mama napriek neustálym výbuchom a lietajúcim guľkám vybehla z pivnice do domu, aby uvarila aspoň pár zemiakov. Na viac nebolo – ani jedla, ani času, ani pokoja. Vtom sa objavil mladý vojačik, ešte takmer chlapec, holobriadok. Natŕčal ruky a ticho prosil o jedlo. Hlad, únava a strach mu bolo vidieť v očiach. Stará mama ho chcela posadiť za stôl a ponúknuť mu aspoň chvíľu tepla a pokoja. On však povedal, že nemôže, že má povinnosti. Rýchlo si vzal do ruky aspoň kúsok niečoho teplého a vybehol von. V tom okamihu ho priamo zasiahla strela z mínometu. Nezostalo po ňom nič, len otrasné ticho a ďalší ľudský život, ktorý vojna bez milosti vzala...

Osobitne bolestné je spomínať na deti, ktoré vojna pripravila o detstvo. Mnohé z nich v týchto miestach zahynuli, iné boli ťažko zranené na tele i na duši. Detské smiechy vystriedal plač, nevinnosť nahradil strach a predčasné dospievanie. Ich detské duše boli navždy poznačené hrôzami, ktoré nemali nikdy poznať – pohľad na smrť, utrpenie blízkych, neustále ohrozenie života. Medzi nimi bol aj môj otec, ktorý bol počas vojny zranený. So svojimi zraneniami musel žiť ďalej celý život ako vojnový invalid, nesúc si nielen telesnú bolesť, ale aj tiché spomienky na dni, ktoré mu navždy zobrali detstvo. Jeho osud je dôkazom, že vojna sa nekončí posledným výstrelom, ale pokračuje v životoch tých, ktorí ju prežili.

Kríž, ktorý stojí na Lutiške, je symbolom pamiatky na všetkých, ktorí v týchto ťažkých časoch trpeli a položili svoje životy – na rodiny, nevinných civilistov, deti i mladých vojakov, ktorých vojna pripravila o budúcnosť skôr, než ju stihli naplno žiť. Je znakom viery, nádeje a výzvou k pokoju, zmiereniu a ľudskej spolupatričnosti. Nech je tento kríž miestom tichej modlitby, úcty a spomienky, aby sa na utrpenie minulosti nikdy nezaбудlo a aby sa podobné tragédie už nikdy neopakovali. Ďakujem za spomienky mojim starým rodičom, Milankovi Nemčekovi a Helenke Nemčekovej Suchitrovej.“

Toľko slová Miroslava Nemčeka, z ktorých cítiť, že vzťah k rodisku svojich predkov si uchováva a nosí hlboko v srdci. Za jeho príspevok do nášho seriálu mu úprimne ďakujeme.

Kaplnka na Ulici sv. Martina

Nenápadná kaplnka je osadená tesne za plotom pozemku, na ktorom stojí domček so súpisným číslom 293. Bývali v ňom v blahej pamäti manželka Václav a Emília Kokoškovci, ktorí sa o kaplnku aj starali. Ulica sv. Martina je hlavnou tepnou Terchovej – v jej centre kopíruje cestu druhej triedy 583 spájajúcu Žilinu s Párnitou. Kaplnka sa nachádza v uvedenom smere po pravej strane, tesne pred odbočkou do Vrátnej. Je vysoká približne dva metre a pripevnená na drevenom hranole ukotvenom v betónovom podstavci. Vo vnútri sa v jej strede nachádza drevený krížik a pred ním, po stranách, dve malé sošky – Panna Mária s Ježiškom v náručí a Najsvätejšie Srdce Ježišovo. Na vnútorných stenách skrinky kaplnky, ktorej čelo je presklené, sú pripevnené sväté obrázky. Kaplnka je prekrytá dvoma sedlovými strieškami nad sebou. Okolie kaplnky dotvárajú tri vysoké tuje v jej pozadí.

Text a foto Marián Zajac

FOTOARCHÍV Miroslav Nemček

3. - 5. JÚL 2026
TERCHOVÁ

CYRILOMETODSKÉ
DNI

Som vďačný za spoluprácu vo farnosti

Milí terchovskí farníci,

som rád, že sa blížíme k Veľkej noci a prežívame duchovnú prípravu a pokánie počas pôstu. Keď sa pozriem do minulých mesiacov, prežívam vďačnosť za udalosti, ktoré sme prežili v našej farnosti.

Roráty

V adventnej dobe sme, ako každý rok, robili rorátne sv. omše, na ktorých sa zúčastňovalo v priemere 90 detí. Minuloročnou témou bol pápež Lev. Deti i veriaci sa mohli v kázňach veľa dozvedieť o jeho živote. Som rád, že i prostredníctvom rorátov nám je pápež Lev bližší.

Ďakujem deťom, že vytrvalo chodili na roráty, ako i rodičom a rodinným príslušníkom, že povzbudzovali deti, aby si prívstali a zúčastnili sa sv. omše.

Jasličková pobožnosť

Veľkou udalosťou bola jubilejná Jasličková pobožnosť. Slávili sme 50 rokov, čo má terchovská Jasličková viac-menej súčasný scenár a podobu. Páter Jozef Šabo, SVD, bol veľkým iniciátorom, ktorý sa zaslúžil o to, že pozval k pobožnosti ľudí z Terchovej i jej lazov. Združil tak všetky prvky pobožnosti, ktorú slávili v kostole.

Jasličková pretrváva a rozvíja sa dodnes, lebo je to ľudová zbožnosť, ktorá tu má tradíciu. Zároveň je i veľmi príjemná, keďže obsahuje aj spevy, recitácie a prvky ľudovej tvorby. Som rád, že i ďalší kňazi – verbisti, ktorí prišli po pátrovi Šabovi, boli otvorení a ochotní pokračovať v tejto tradícii: pátri Štefan Gerboc, Jozef Sobčák, Dušan Šimala, Ján Halama, Pavol Kruták, Pavol Hudák a ja, ktorý vediem farnosť v súčasnosti.

Osobne sa veľmi teším, že i vlnajšia jubilejná Jasličková vyšla veľmi pekne a súčasne ďakujem všetkým účinkujúcim, ktorých bolo 140, za to, že sa usilovne pripravovali a podali skvelý výkon. Veľká vďaka patrí tiež rodičom

a starým rodičom, že podporujú u svojich detí lásku k tradíciám, hru na nástroje, zbožnosť a úctu k Bohu. Prajem nám všetkým, aby táto naša Jasličková pobožnosť vždy vzbudzovala v ľuďoch lásku k Spasiteľovi, ktorý sa narodil, a nech zároveň vždy prináša radosť ľuďom dobrej vôle.

Birmovka

V priebehu roka pripravujeme birmovancov na prijatie sviatosti birmovania, ktoré bude u nás 6. septembra 2026. Som rád, že 45 mladých ľudí sa pripravuje na túto sviatosť kresťanskej dospelosti. Pravidelne mávame stretnutia, katechézy, mali sme aj fašiangové posedenie a muziku, kde sme sa i dobre zabavili...

Modlime sa za birmovancov, aby aj počas tohto roka prípravy získali čo najúprimnejší vzťah ku Kristovi. Nech je sviatosť birmovania pre nich radostným prijatím darov Ducha Svätého, aby z nich boli kresťania, ktorí vedia, komu veria, a aby si stáli za svojou vierou.

Váš páter Martin Štefanec, SVD
správca farnosti

Krátka spomienka na pána farára Alojza Drgoňa

Vo vianočnom čísle Terchovských novín ma potešil článok o dôstojnom pánovi Alojzovi Drgoňovi. Na tohto nášho pána farára si spomínam s láskou a úctou. Učil ma náboženstvo na ZŠ v Štefanovej, kde som navštevovala jednotriedku (1. – 5. ročník). Striedal sa s pani katechétkou Štefániou Cabadajovou, ktorá k nám chodila na bicykli. On chodil na 500-vke motorke. Tešili sme sa na hodinu náboženstva a najviac na koniec hodiny, lebo vtedy nám vždy prečítal rozprávku. Na začiatku hodiny sa prežehnával ľavou rukou, aby nás nepomýlil, lebo bol k nám otočený tvárou... V pamäti mi utkvelo aj to, ako pekne písal kriedou na tabuľu.

Počas pôsobenia kňaza Alojza Drgoňa v terchovskej farnosti som od neho prijala sviatosť eucharistie, sviatosť birmovania, sviatosť manželstva a pokrstil nám dve zo štyroch detí. Mala som ho rada. Nech odpočíva v pokoji!

Mária Hanuliaková
FOTOARCHÍV MKS Terchová

Vdp. Alojz Drgoň

Klзiská Made in Terchová

Od Vianoc po prvý februárový týždeň panovalo v našich končinách ideálne zimné počasie, ktoré prišlo aj športovým činnostiach charakteristickým pre toto ročné obdobie. Súvislá snehová pokrývka a teploty pod nulou nielen v noci, ale aj cez deň presvedčili mnohých nadšencov, že sa oplatí robiť klзiská pod terchovským holým nebom. A tak sa postupne korčuľovalo či klзalo vo farskej záhrade, v parku na Ustrieku, na Vyšných Kamencoch, u Gregušov na rybníku, u Vyšných Repáňov a ďalších miestach.

Vďaka patrí všetkým, ktorí pripravovali klзiská a starali sa o ich údržbu. Odmenou im určite bola radosť detí a vďačnosť rodičov.

-zaj-

FOTO Marián Zajac, Peter Staňo, Matúš Valchár

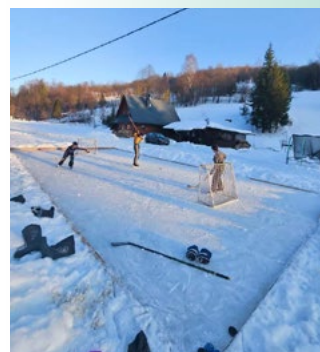
Na Ustrieku

Na Vyšných Kamencoch

Vo farskej záhrade

U Vyšných Repáňov

Na rybníku u Gregušov

Fašiangy v Terchovej

Fašiangy sa krátia, už sa nenavrátia, staré dievky plačú, že sa nevyskáču.

Posledný fašiangový víkend (13. 2. 2026) zorganizovala Obec Terchová v spolupráci s Miestnym kultúrnym strediskom kultúrno-spoločenské podujatie s názvom Fašiangy v Terchovej. V čase od 16.00 do 22.00 h. areál pred obecným úradom ožil príjemnou hudbou, tancom a veselou náladou. V kultúrnom programe vystúpili TM Jozefa Rybára, DFS Chotárik s muzikou pod vedením Patrície Hanuliakovej a heligonkármí Anny Márie Synákovskej zo SZUŠ Akadémie muzika, deti zo Struhárne pod vedením Kataríny Krištofikovej, LH Kováčovci z Novej Bystrice, heligonkári a sláčikári zo ZUŠ Belá – Nižné Kamence pod vedením Ondreja Hanuliaka. FS Blancier zo Žiliny sa predstavil fašiangovým sprievodom masiek, pásmom *Turvoní* a pochovávaním basy. S týmto programom zavítali folkloristi aj do CSS Terchová, kde potešili našich dôchodcov, ktorí sú obyvateľmi zariadenia. Dobrú náladu počas celého programu zabezpečil moderátor Michal Vojtek.

Po tradičnom pochovaní fašiangovej basy nasledovala tombola. Starosta obce Jozef Dávidík vyzreboval výhercov, ktorí sa tešili z netradičnej výhry – hralo sa o štyri časti prasaťa. Počas celého podujatia rozvoniaval teplý punč a zabíjačkové špeciality, ktoré zabezpečila reštaurácia Italiana. Nakoniec sa rozprúdila pravá fašiangová veselica, o ktorú sa postarala hudobná skupina The Džentlmeni. Tým sme ukončili fašiangové obdobie a začali prípravy na Veľkú noc.

Rudolf Patrňiak

FOTO František Mucha

Turvonko vesele...

Pochovávanie basy

50 rokov Jasličkovej pobožnosti v Terchovej (1975 – 2025)

Jasličkové pobožnosti sú v našich chrámoch na Vianoce živou tradíciou. Nebolo tomu tak vždy. Svedčí o tom silný príbeh prerozprávaný prostredníctvom programu, ktorý tvorcovia pripravili pri príležitosti 50. jubilea vzniku Jasličkovej pobožnosti v Terchovej. V miestnom Kostole sv. Cyrila a Metoda, plnom do posledného miesta, zneli na Božie narodenie podmanivé tóny muzikantov a zvučné hlasy – spolu vyše 100 účinkujúcich v programe, ktorého vynikajúca dramaturgia spájala vianočnú atmosféru ľudovej hudby a zvykov s hĺbkou modlitby.

Vlajší ročník bol mimoriadny nielen počtom účinkujúcich, ale i úvodnou dokumentárnou filmovou reminiscenciou na päťdesiatročnú históriu pobožnosti vo farnosti. Tá nás učí, že dnes môžeme terchovskú Jasličkovú obdivovať vďaka húževnatosti a nepoddajnosti ľudí, ktorých od zachovania dedičstva otcov neodradila ani nepriateň doby, ani neprajnosť režimu. Odhodlanosť a oddanosť, ktorá na začiatku pôsobila iba ako malé svetielko, a skromné začiatky Jasličkovej sú zachytené na dobových fotografiách z čias terchovského pôsobenia dôstojného pána farára Jozefa Šaba. Plynutím času z toho vyrástlo veľkolepé živé dielo pod vedením Rudolfa Patrňciaka. Jeho úspešnými pokračovateľmi, ktorí sa autorsky podpísali aj pod Jasličkovú 2025, sú Vincent Krkoška, Martin Dikoš, Vladimír Moravčík a v neposlednom rade duchovný správca farnosti dôstojný pán Martin Štefanec, SVD.

Účinkujúci a tvorcovia z Terchovej a okolia sú vzácnym príkladom a odpoveďou na otázku,

ako uchovávať a rozvíjať naše kultúrne dedičstvo. Terchovcom sa to darí vďaka cielavedomej práci nielen na poli kultúry, ale najmä budovaním spoločenstva vedomého si bohatstva odkazu, ktorý nesie ďalej.

Text a foto Mojmir Malovecký

Poznámka: PhDr. Mojmir Malovecký, PhD., je vedúcim Katedry románskych jazykov, literatúry a didaktiky na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave a pôsobí v spoločenstve Človek a viera. Na Jasličkovej pobožnosti bol 25. decembra 2025 s rodinou prvýkrát, a zároveň ju fotograficky dokumentoval. Túto reflexiu sprostredkovala Veronika Valchárová, za čo jej ďakujeme.

Terchovská muzika vo Fínsku

Dňa 22. januára 2025 sa na Veľvyslanectve SR v Helsinkách uskutočnilo ďalšie z podujatí projektu kultúrnej diplomacie Dni slovenskej kultúry vo Fínsku. Cieľom projektu je zvýrazniť prepojenie Slovenska a Fínska v ich spoločnom kultúrnom roku, keď sa Trenčín a Oulu stali Európskymi hlavnými mestami kultúry.

Koncert hudobného zoskupenia s názvom Terchovská muzika v zložení Ladislav Hanuliak, Ján Patrnčiak, Vincent Krkoška a Miroslav Holeša, ktoré na našom veľvyslanectve vystúpilo pri príležitosti slávnostnej recepcie k štátnemu sviatku – vzniku SR, prinieslo našim krajanom vo Fínsku svojim entuziastickým špecifickým štýlom ľudovej hudby z Terchovej nielen výnimočný hudobný zážitok, ale aj kúsok Slovenska a jeho tradičnej kultúry.

Terchovskej muzike sa podarilo zachovať si dlhodobú, nepretržitú, kontaktnú a medzigeneračnú komunikáciu pri odovzdávaní svojich folklórnych tradícií. Všetky uvedené fakty spolu so silným medzinárodným presahom, odborným zázemím a tvorivým nasadením viedli v decembri 2013 k zápisu prvku Terchovská muzika do Reprezentatívneho zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva UNESCO.

Text a foto Veľvyslanectvo SR v Helsinkách

S veľvyslancom Dušanom Krištofikom s manželkou Adrianou

predpredaj .sk

29. JÚL – 2. AUGUST 2026

V TERCHOVEJ

JÁNOŠÍKOVE DNI

www.janosikovedni.sk

64. ROČNÍK

MEDZINÁRODNÝ

FOLKLÓRNY

FESTIVAL

Z najvyšších bodov Afriky do Terchovej

Tak odiaľ *prileteli* fotopozdravy do našich novín ešte v jeseni minulého roka. Najskôr v septembri od **Michala a Vladimíra Gembešovcov**, a následne v októbri od Filipa Cabadaja. Prví dvaja menovaní vystúpili 17. septembra 2025 na najvyšší bod Afriky Uhuru (5895 m. n. m.), ktorý sa nachádza na území Tanzánie v masíve Kilimandžára. A keďže Vlado nosí na potulkách svetom (v júni 2025 bol aj na Islande) v batožine i vlajku Terchovej, tak na jeho vrchole prvýkrát viala aj terchovská trikolóra s Jánošíkom!

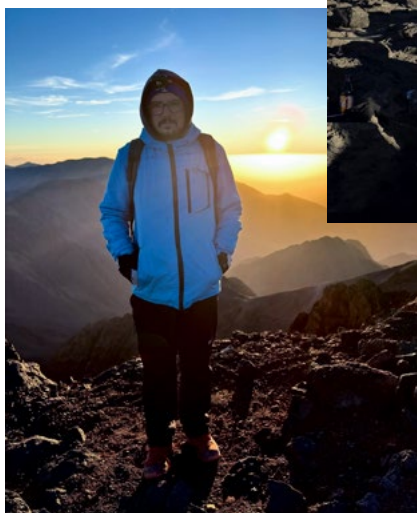
Len o mesiac neskôr, 18. októbra 2025, dosiahol zas **Filip Cabadaj**, starší syn Petra Cabadaja, vrchol Jabal Toubkal (4165 m. n. m.). Ide o druhý najvyšší vrch v Afrike, ktorý sa nachádza na území Maroka v pohorí Veľký Atlas. Počas dvanásťdňového „afrického turné“ prešiel Filip s kamarátmi pohorie Atlas, brádzili Saharou, spoznávali Maroko, surfovali v Atlantiku...

Naším svetobežníkom ďakujeme a želáme do ďalších cestovateľských plánov veľa chuti, zdravia a šťastia. A tešíme sa na ich tohtoročné fotopozdravy, ktoré na stránkach Terchovských novín radi uverejníme.

-zaj-
FOTOARCHÍV Vladimír Gembeš, Filip Cabadaj

Na ľadovci pod najvyšším vrchom Islandu.
Hvannadalshnjúkur 2110 m.n.m.

Filip Cabadaj na vrchole Jabal Toubkal

Michal a Vladimír Gembešovci
na vrchole Uhuru – Kilimandžáro

A v júni 2025 si Vlado Gembeš
s partiou odskočil aj na Island

Filip Cabadaj (vľavo) s kamarátom na Sahare

Monument Valley

Terchovci na legendárnej Route 66

Skupinka terchovských motorkárov a ich priateľov si na jeseň minulého roku odskočila za „veľkú mláku“ spoznávať krásy amerických ciest. Po časti legendárnej Route 66 a cez štáty Nevada, Arizona a Utah prešli spolu 1 680 kilometrov. Navštívili známe národné parky, ale i slávou zapadnuté mestečká ako Oatman, Seligman, Hackberry či Williams.

Fráza „svet je malý“ nie je klišé, pretože v Grand Canyon, ktorý má rozlohu skoro 5 000 kilometrov štvorcových, stretli aj turistov z Popradu. Súčasťou kañonu je meander Horseshoe Bend, ktorý má tvar konskej podkovy. Tam zaviala aj terchovská zástava.

Ikonická Monument Valley, ktorá patrí indiánskemu kmeňu Navajo a je symbolom Divokého západu, vyráža dych. Svojou farebnosťou zas očarí asi len 400 metrov dlhý Antelope Canyon, ktorý príroda vyhlbila v zemi do červeného pieskovca. Pozoruhodné skalné útvary boli aj v národnom parku Zion. Oči nevedeli, kam skôr pozeráť. Jednoducho, krásna!

Na záver absolvovali účastníci výletu prehliadku najznámejšej americkej priehrady Hoover Dam, ktorá slúži na výrobu elektrickej energie a je aj zásobárňou vody pre okolité štáty a mesto Las Vegas. A práve toto mesto, ktoré nikdy nespí, perla v púšti, mesto zábavy či mesto hriechu, ukončilo putovanie Terchovcov na dvoch kolesách.

Tak, Good Bye America...

Mária Stráska
FOTOARCHÍV autorky

Zľava: Peter Romančík, Antonín Hroch, Mária Stráska a v pokľaku Šimon Hroch nad meandrom Horseshoe Bend

Od konca roka 2005 zverejňujeme na stránkach obecných novín stručné medailóny výrazných postáv Terchovej. Pri ich publikovaní uplatňujeme princíp časového hľadiska – od 17. storočia dodnes. Sto ôsmou osobnosťou v rámci nášho dlhodobého cyklu, ktorý v závere minulého roka „oslávil“ dvadsiate jubileum vzniku, je Jozef Dávidík. Autorovi textu pomohol so získaním základných biograficko-genealogických údajov Marián Zajac.

Jozef Dávidík

komunálny politik, podnikateľ (28. 12. 1965 v Terchovej)

Koncom minulého roka oslávil v dobrej fyzickej aj psychickej kondícii svoje šesťdesiatiny dlhoročný starosta našej obce Jozef Dávidík. Istotne nie je prehnané tvrdenie, že celkovým prístupom, šírkou projektových aktivít a hlavne dosiahnutými výsledkami plnohodnotne nadväzuje na činnosť výrazných osobností, ktoré viedli Terchovú ako richtári v nedávnej i vzdialenejšej minulosti.

Narodil sa do rodiny Vincenta Dávidíka a matky Jozefíny, rodenej Krištofikovej; vyrastal so štyrmi staršími súrodencami (Kamila, Mária, Viktor, Anna). Elementárne vzdelanie získal na Základnej škole v Terchovej, časť Gregušovia (1972–1980). Zmaturoval na Strednej priemyselnej škole stavebnej v Žiline, kde vyštudoval odbor dopravné stavby (1980–1984). Pracoval v Doprastave Žilina (majster na stavbe, 1984–1986), bol vedúcim Drobnej prevádzky pri vtedajšom Miestnom národnom výbore v Terchovej (1986–1990), konateľom stavebnej spoločnosti DAMIT, s. r. o., Terchová (1990–2012), konateľom stavebnej spoločnosti DATASTAV, s. r. o., Terchová (2012–2015), zástupcom starostu obce Terchová (2015–2016). Od roku 2016 vykonáva funkciu starostu obce Terchová, k jeho záľubám patria šport, poľovníctvo, včelárstvo a kultúra. Spolu s manželkou Máriou, rodenou Ďuranovou, vychovali deti Radovana, Soňu a Jozefa, majú vnúčatá Filipa a Matea.

Jedným z najznámejších projektov, neodmysliteľne spojených so starostovskou dráhou Jozefa Dávidíka, je bezpochyby odkúpenie, zrekonštruovanie, zriadenie a prevádzkovanie Symbolického Jánošíkovho domu v rodisku legendárneho zbojníckeho kapitána a ľudového hrdinu. Do knihy, ktorá vyšla pri príležitosti slávnostného sprístupnenia objektu, Jozef Dávidík okrem iného napísal: „Osobne mám veľkú radosť a pocit hrdosti z uskutočnenia myšlienky Symbolického Jánošíkovho domu v jeho rodnej osade Jánošovia. Neďaleko nej som vyrastal, s týmto nádherným prírodným prostredím ma spája silné citové puto, veľmi dobre som poznal a poznám ľudí, ktorí tam žili a žijú dodnes... Inšpiratívne autentické prostredie ponúka jedinečnú možnosť hlbšie sa zamyslieť (okrem iného) aj nad skutočnosťou, prečo Juraj Jánošík prenikol do finálovej desiatky televíznej ankety o Najväčšieho Slováka“ (2019). Citované slová doplníme o konštatáciu, že od roku 2019 sa Medzinárodný

folklórny festival Jánošíkove dni v Terchovej – jedna z najstarších, najväčších i najnavštevovanejších kultúrnych akcií na Slovensku – pravidelne otvára na prelome júla a augusta v areáli Symbolického Jánošíkovho domu.

Desaťročné pôsobenie Jozefa Dávidíka vo funkcii starostu Terchovej je naplnené množstvom uskutočnených zámerov, projektov a aktivít v bohatej obsahovej škále od obecnej infraštruktúry, životného prostredia, školstva, služieb, sociálnych vecí, zdravotníctva, cestovného ruchu, kultúry, umenia, športu až po duchovný život. Priestorové dôvody neumožňujú ani len vymenovanie všetkých zrealizovaných projektov v období rokov 2016–2026. Spomenuli sme už Symbolický Jánošíkov dom, ku ktorému pripojíme komplexnú rekonštrukciu, prístavbu a modernizáciu zdravotného strediska, komplexnú rekonštrukciu verejného osvetlenia, rekonštrukciu školskej jedálne a nadvstavbu materskej školy v školskom areáli u Gregušov (Struháreň), rekonštrukciu a prístavbu Domu smútku, nové futbalové šatne a zázemie pre FK Terchová, workoutové a detské ihriská, osadenie nových štýlových autobusových zastávok (projekt Hrajúce zastávky), chodník pre peších na Bielom Potoku, komplexnú rekonštrukciu areálu pod sochou Juraja Jánošíka, chodníka i podstavca sochy, projekt Chodníkom terchovskej muziky...

Hoci od životného jubilea Jozefa Dávidíka už nejaký piatok uplynul, predsa len chcem svojmu spolužiakovi zo základnej školy v menej redakčnej rady i čitateľov Terchovských novín zavinšovať do ďalšej šesťdesiatky pevné zdravie, trvalé rodinné šťastie, veľa nápadov, kreativity, energie, dobrých rozhodnutí i spolupracovníkov pri príprave a realizácii zámerov v prospech pokračujúceho všestranného rozvoja Jánošíkovho kraja a jeho obyvateľov. Ad multos annos, milý náš jubilant, kamarát a podporovateľ Jožko Dávidík!

Literatúra: Peter Cabadaj, Terchová. Martin: Matica slovenská, 2018, s. 5, 7, 99; Peter Cabadaj, Symbolický Jánošíkov dom. Obec Terchová, 2019, s. 3–4; Životopis Jozefa Dávidíka (Rukopis, 2026).

Peter Cabadaj
FOTO František Mucha

Za Oskárom Elschekom

Desiateho januára 2026 zomrel v Bratislave vo veku 94 rokov renomovaný slovenský etnomuzikológ, systematik hudobnej vedy, filozofie hudby a organológie, univerzitný profesor Oskár Elschek (nar. 16. 6. 1931). Absolvoval štúdium hudobnej vedy a estetiky na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave (1954), väčšinu svojho profesionálneho života (1954–2005) pôsobil v Ústave hudobnej vedy Slovenskej akadémie vied, kde bol dlhoročným vedúcim etnomuzikologického oddelenia, v rokoch 1990 až 1997 aj jeho riaditeľom.

Erudovaný Oskár Elschek zohral kľúčovú rolu pri spracovaní projektu, na ktorého základe bol prvok Fujara a jej hudba zapísaná 25. novembra 2005 v Paríži do Reprezentatívneho zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva UNESCO. Súbežne s vedecko-výskumnou prácou sa intenzívne venoval pedagogickej činnosti, prednášal na Filozofickej fakulte UK v Bratislave, kde v rokoch 1989 až 1997 viedol Katedru hudobnej vedy, ako i na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Často prednášal aj v zahraničí (Maďarsko, Rakúsko, Nemecko...), za svoje bohaté dielo a dosiahnuté výsledky získal niekoľko významných ocenení.

V rámci svojich dlhoročných výskumov slovenskej ľudovej hudby venoval Oskár Elschek náležitú pozornosť aj terchovskej muzike a jej nástrojom. Jánošíkov kraj navštevoval, mal v Terchovej kamarátov, vždy ochotne poradil aj pomohol. Trvale zostane v našich myšliach a spomienkach zapísaný nielen ako znamenitý odborník, ale i ako dobrosrdečný človek a blízky priateľ.

Česť pamiatke prof. PhDr. Oskára Elscheka, DrSc.!

-pc-

Terchovské kanáre na európskej výstave

Uznávaný chovateľ **Jozef Opálka**, ktorého kanáriky pravidelne získavajú významné ocenenia, sa z 30. Európskej výstavy zvierat, konanej 7. – 9. novembra 2025 na výstavisku Agrokomplex v Nitre, vrátil domov s viacerými oceneniami. Jeho postavové kanáre zaujali porotu natoľko, že ich zaradila medzi víťazov prestížnej európskej chovateľskej prehliadky. Jožkovi a jeho kanárikom k dosiahnutým oceneniam gratulujeme.

-zaj-

FOTO Jozef Opálka

Terchovská svadba kedysi

JOZEFÍNA ĎURKOVÁ, rodená Martvoňová (*1929), pochádza z osady Ivanovia a aktuálne je najstaršou občiankou Terchovej. Pútavé spomienky menovanej na svoju svadbu s Jozefom Ďurkom, ktoré uverejňujeme, sa podarilo zachytiť vďaka ochotnej spolupráci jej dcéry Jožky Romančíkovej a vnučky Ivanky Zemanovej. Ďakujeme im za to.

Starká, ako prebiehala svadba?

Vydávala som sa 16. februára 1952 v Kostole sv. Cyrila a Metoda v Terchovej. Pamätám si, že bola vtedy veľká zima a kopec snehu. Sobášil nás kanonik Štefan Bitter. V tom istom týždni ako my s Jožkom (vo štvrtok) mala svadbu aj jeho sestra Karolína. My sme ju mali o dva dni neskôr – v sobotu. Na humne bolo upratané; tak to ostalo aj pre nás na sobotu. Svadba bola celý deň, od skorého rána, a končila niekedy po polnoci. Na humne sa spravilo sedenie, v kúte boli muzikanti. Kvôli veľkej zime každého oziabalo...

Kto všetko bol na svadbe?

Prišlo veľa ľudí. Keď sa v rodine konala svadba, išlo o veľkú slávnosť. Bolo zvykom, že na svadbu prišla nielen blízka rodina, ale zbehli sa aj susedia. Na našej svadbe boli ľudia od Holúbkov, Káčerov i Červencov.

Kto Ťa chystal na svadbu, keďže mamu si už nemala?

Ó, Bože môj, to bola úloha *poprdajnej*. Mala to byť moja krstná mať Lojzka (žena otcovho brata), ale keďže už nežila, chystali ma suseda Mária Písečná (stará mať Jána Holúbka od Holúbkov a krstná mať mojej nevlastnej sestry Hany) a Rózka (susedka od Ivanov, jej muž Jozef Jánošík od Jánošov bol krstným otcom pri birmovke bratovi Mikulášovi).

Čo chystali na Teba?

Suseda Mária Písečná ma celú obliekala. Požičala mi aj svoj šorc, pekný, biely, *lajblik*, sukňu a záponu. Boli sme chudobní, nemala som svoje vlastné svadobné oblečenie, tak som jej to musela potom vrátiť. Kto bol bohatší, nemusel si požičiavať, mal svoje. Pamätám si, že som oblečenie susede pomáhala po svadbe prať, z jednej aj z druhej strany, takou *handerkou*.

Akú úlohu mala ešte poprdajná na svadbe, zábavu?

Nie, starala sa o výzdobu stromčekov na voz/sane, ale hlavne sa starala o mladuchu – obliekala ju, upravovala jej závoj (partu), šnúrky (*šnorky*) vo vlasoch. Ja som vo vlasoch nemohla mať nič, lebo som už bola v pozhnanom stave. Pamätám si, ako mi *poprdajná* povedala: „Nebudeš mať ani veniec, ani šnorky, holú hlavu budeš mať.“ Tak aj bolo. Ako spomienku mám jediná fotku zo svadby. Kvôli tomu, že som bola tehotná, som nemala ani odčepčovanie...

Pani Ďurková na prisedomi

Ako sa išlo na sobáš?

Sobáš bol skoro ráno, asi o siedmej. Chodilo sa peši – na sobáš aj z neho. My sme išli tiež peši od Ivanov až do dediny, do kostola, aj naspäť hore do Ivanov, pretože sa zo sobáša chodilo najskôr k neveste domov a potom k ženíchovi. Pešo sa chodilo aj na iných svadbách. Ešte keď som bola za družicu Paulínke u Červencov, išli sme od Červencov po hlbokom snehu dole kopcom na Mláku, ako je teraz autobusová zastávka, až do kostola.

Nevezlo sa na voze?

Viezlo, ale aby nemuseli kone čakať, pre nevestu sa chodilo s koňmi až poobede, hádam aj okolo tretej; buď to bol voz, alebo cez zimu sane. K ženíchovi sa nevesta viezla na vyzdobenom voze. Nad každým kolesom bol ozdobený stromček s ružičkami – podobne, ako sa zdobia vozy na Jánošíkove dni. Ak bola svadba v zime, na voze sa nemohlo ísť. Išlo sa na sánkach.

Pamätáš si nejakú príhodu, zvyk?

Ja som sa vydávala vo februári. Viezli ma do Gregušov na sánkach a keď sme boli na Panskej lúke pri dome Jána Kadaša, počula som len, ako povedali „ideme to vyliat“. A prevrátili ma aj so sánkami do priekopy...

Bol zvyk prevrátiť každú nevestu aj so sánkami, či len Teba prevrátili?

Každú nevestu prevrátili. Robilo sa to pre šťastie.

Vozy boli vyzdobené, robila sa nejaká výzdoba aj doma?

Ja i ženích sme nemali nič. Preto sa nezdobili ani stromčeky na plot, ani v kostole nebolo vtedy zvykom zdobiť tak, ako teraz. Bola veľká chudoba a bieda, nerobili sa preto žiadne parády – veď nebolo ani za čo... Nepamätám si, že by iní mali niečo vyzdobené, ale my sme nemali vôbec nič.

Zabávalo sa už od doobedia? Kde sa tak dialo?

Bolo zvykom, že z kostola sa po sobáši nešlo hneď domov k neveste, ale najskôr do Krčmy u Chvasteka. Tam sa pilo, hralo a tancovalo. Krčma nebola vždy

od rána otvorená, ale pri takejto príležitosti, keď niekto potreboval, ju otvorili. Potom pokračovala zábava u nevesty na humne, vzápätí u ženícha. Najskôr sa moja i jeho svadobná družina zabávala u nás doma u Ivanov, potom sme všetci aj s muzikou išli do Gregušov. Pamätám si, že ma švagriná Francka vítala s medom, lebo Jožkovi rodičia už nežili.

Aká bola zábava na svadbe? Pamätáš si nejaké zvyky?

Muzikanti hrali, tancovalo sa. Po sobáši, keď sa išlo z domu nevesty domov k ženíchovi, prezliekli chlapa za babu, zavili mu šatku a do rúk dali dreveného koňa, ktorý sa preklápal. Vytŕčal sa z dverí, robil žarty, aby si ho ženích všimol. Ponúkali ho ženíchovi namiesto nevesty... Myslím, že podobne sa to robí aj teraz pri odobierke. Ja som vtedy bola schovaná v druhej izbe. Pamätám si, že Jožko tomu prezlečenému chlapovi povedal: „Pekná je, ale nie je moja. Moja je krajšia!“ Svadby bývali veľké a keďže prišlo mnoho ľudí, nielen rodina, ale i susedia z okolia, nebolo vôbec výnimočné, že sa strhla aj bitka. Na našej svadbe ale bitka nebola.

Čo sa jedlo a pilo?

Mali sme čiernu polievku, opekance, babku a ryžovú kašu. Všetko sa to naložilo do misiek, pokládlo na veľký stôl a každý si lyžicou odjedol, z čoho chcel. Na pitie bola voda aj pálenka, kto chcel, dal si víno.

Pieklo sa vopred?

Hej, muselo byť napečené, keď bola svadba. Piekla mi *Jezofina*, bola slúžkou u *židovských*, pomáhala jej Ilonka. Pamätám si, že sme mali rožky plnené tvarohom, lekvárom a makom. Po svadbe sa nedávali koláče do výslužiek ako dnes, ale upiekol sa jeden veľký tvarohový koláč, rozkrájal na malé *smidečky* a každý si zobral. Pamätám si, že bol suchý a slaný.

Za ženíchom Jozefom Ďurkom stojí Ján Ondruš (otec Antona Ondruša od Gregušov), za nevestou Jozefínou Ďurkovou Štefan Vojtek (brat jej mamy Márie Martvoňovej, rodenej Vojtekovej: 16. 2. 1952)

Interiér Kostola sv. Cyrila a Metoda v Terchovej (50. roky minulého storočia)

Jozefína Ďurková, ktorá má 96 rokov, je aktuálne najstaršou občiankou Terchovej

Mali ste aj predsvadobné náuky?

Áno, mali. Nevieam, koľko ich už bolo, ale boli sme na nich tri páry – ja s Jožkom, jeho sestra Karolína s mužom z Bieleho Potoka (keď sa zobrali, odišli bývať do Čiech) a od Rusnákov Štefan Hajný s Viktóriou od Krištofikov. Náuky sme mali tiež s kanonikom Štefanom Bitterom.

Ako si na neho spomínaš?

Bol to veľmi dobrý farár. Mala som ho rada, aj keď bol prísny. Učil ma i náboženstvo a nesmeli sa vymeskať v kostole. Raz som ho oklamala, že som nebola v kostole, lebo som si nemala čo obliecť. Pravda ale bola taká, že som musela pásť susedom dobytok (2 kravy, 3 teľatá a 9 oviec), a za odmenu mi dali jesť, lebo sme boli chudobní. Za trest som musela vystrieť ruky pred seba dlaniami nahor a prísny kanonik ma šľahol palicou po jednej aj po druhej, a znova ešte raz po každej. Keby som bola povedala pravdu, možno by som bitku nedostala...

Spracoval Marián Zajac
FOTOARCHÍV Jozefína Ďurková

Jánošík je sloboda a sloboda je večná! (90 rokov od nakrútenia kultového česko-slovenského filmu)

Prvým slovenským dlhometrážnym hraným titulom Jánošík, ktorý v roku 1921 natočili Slováci žijúci v Amerike, boli okrem iného položené aj trvalé základy dodnes úspešne fungujúcej kooperácie českých a slovenských filmových tvorcov. Na priekopnícke dielo režiséra Jaroslava Siakeľa, kameramana Daniela Siakeľa a producenta Jána Závodného (všetci žili v Chicagu) kontinuálne nadviazal druhý filmový Jánošík. Hviezdny česko-slovenský realizačný štáb ho nakrútil pred deväťdesiatimi rokmi (1935).

Istotne nepreženiem, keď uvediem, že Terchová, rodisko ľudového hrdinu Juraja Jánošíka, patrí k najvyhľadávanejším filmárskym lokalitám na území Slovenska. Začalo sa to na prahu 20. rokov minulého storočia, keď do Vrátnej prišiel svetoznámy nemecký režisér Friedrich Wilhelm Murnau. Nakrútil tu viacero mysterióznych exteriérových záberov do svojho legendami opradeného expresionistického filmu *Nosferatu. Symfónia hrózy* (*Nosferatu, eine Symphonie des Grauens*, 1922).

Karol Plicka

Nádherná malofatranská scenéria upútala aj pozornosť čínorodého fotografa, filmára, hudobníka, etnografa, folkloristu a zberateľa ľudových piesní Karola Plicku, ktorý ako pracovník Matice slovenskej od roku 1924 vytrvalo navštevoval mnohé tradičné regióny. Niekoľko sekvencií z Terchovej uplatnil vo svojich prvých dvoch dokumentoch *Za slovenským ľudom* (1929) a *Po horách, po dolách* (1930). Uvedené tituly predchádzali jeho najznámejšiemu filmovému dielu *Zem spieva* (1933). Ako fotograf si v Terchovej všimol najmä výrazné dedinské typy, ktoré snímal v rôznych (často inscenovaných) polohách či situáciách. Zachytil tak pre budúce generácie medzivojnový život, folklór, reálie, zvyky a kolorit rázovitej obce. Podľa starostlivo pripraveného vlastného scenára mal v úmysle nakrútiť v Terchovej celovečerný hraný film o ľudovom hrdinovi Jurajovi Jánošíkovi s názvom *Dvanásť bielych sokolov*. Žiaľ, tento veľký tvorcov umelecký sen zostal z dôvodu chýbajúcich finančných zdrojov nenaplnený...

Nakoniec Karol Plicka odborne aj scenáristicky participoval na kultovom kinohite Jánošík z roku 1935. Veľkoryso poskytol jeho slávnemu českému režisérovi **Martinovi Fričovi** nielen „galériu“ typov ľudových postáv, ale i vlastný herecký objav – charizmatického **Paľa Bielika**, s ktorým rátal ako protagonistom titulnej role vo svojom zamýšľanom filme o legendárnom zbojníkovi z Terchovej.

Obrovitého herca objavil Plicka v novembri 1932 na IX. celoslovenských divadelných závodoch v Martine (dnešná Scénická žatva, najstarší festival neprofesionálneho divadla v Európe). Nezameniteľný Palo Bielik vtedy účinkoval v inscenácii *Horní chlapci*, ktorú našťudoval ochotnícky súbor z jeho rodnej Senice pri Banskej Bystrici.

Hviezdna zostava

Dnes už málokto vie, že druhý celovečerný filmový Jánošík sa v Terchovej vôbec nemal točiť. Všetko ale zmenil invenčný **Karol Skřipský**, rodák z Brna, oduševnený milovník hôr, športovec i manažér, ktorý v osade Štefanová vybudoval a prevádzkoval chýrny Horský hotel. Silnými argumentmi presvedčil režiséra Martina Friča a direktora produkcie **Karla Hašlera**, ikonického všestranného pražského pesničkára, aby svoj film nakrútili v Terchovej (pôvodne ho chceli realizovať v Slovenskom raji). Dôverný znalec prostredia a vynikajúci fotograf Karol Skřipský im erudovane osvetlil, že Terchová a jej okolie disponujú tak jedinečným „zbojníckym“ duchom miesta, ako i čarokrásnymi autentickými exteriéromi.

Filmový štáb, ktorý v priebehu roka 1935 nakrúcal v Malej Fatre Jánošíka, bol ubytovaný v spomenutom Horskom hoteli. Zišla sa v ňom vskutku hviezdna zostava dobového česko-slovenského umenia a kultúry (M. Frič, K. Hašler, K. Plicka, P. Bielik, T. Pištěk, J. Marvan, J. Plachta, J. W. Speerger, F. Pečenka, M. Smatek, J. Sviták, A. Bagar, J. Borodáč, Z. Hajdúková, M. Bancíková, D. Hajska, J. Cincík, R. Bachlet, Š. Letz, I. J. Kovačević, M. Hollý st., R. Uhlár). Apropó, do role grófa Markušovského bol obsadený medzinárodne etablovaný český herec Theodor Pištěk, ktorý pred 14 rokmi stvárnil prvého filmového Jánošíka.

Detskú postavu Janka, najmladšieho i najmenšieho zbojníka z Jánošíkovej družiny, hral terchovský rodák **Filip Dávidík**, ktorého Martin Frič objavil pri obhliadke terénu, keď spolu s rodičmi a súrodencami okopával zemiaky. Trinásťročného pehavé chlapca ihneď zaujalo režiséra výrečnosťou, pohotovosťou, obratnosťou i schopnosťou improvizovať. Bezprostredne po nakrútení Jánošíka zobral Frič chlapca do Prahy, kde ho dal vyučiť za zlatník (napokon Terchovec definitívne zakotvil v Čechách). Filip Dávidík, prvý slovenský detský filmový herec, účinkoval ešte v dvoch celovečerných tituloch (*Hordubalové*, 1937; *Její pastorkyně*, 1938).

Noblesný hrdina

Dejová línia Fričovej hranej snímky má viacero spoločných znakov s priekopníckym opusom bratov Siakelovcov. Vyplýva to najmä z faktu, že tvorcovia prvého aj druhého filmového Jánošíka boli inšpirovaní obľúbenou drámou **Jiřího Mahena** o zbojníckom kapitánovi (v roku 1910 bola hra premiérovou uvedená na javisku Národného divadla v Prahe). Samotný príbeh ale nebol kľúčovým zreteľom, čo film urobilo zaujímavým. Excelentná Fričova réžia vytvorila vo vzťahu k celkovému chápaniu strihovej skladby isté dynamické napätie s cieľom obmedziť dialógovú zložku. Hneď

úvodné sekvencie diela, zobrazujúce biedu a útlak poddaného obyvateľstva vo feudálnych časoch, predstavujú výsledok citlivého filmového videnia a zmyslu pre energické vrstvenie sujetu. Azda najdramatickejší účinok vyvoláva Jánošíkov odzemok v závere snímky. Kameraman Ferdinand Pečenka bravúrne zvládol prudké strihy záberov na hlavného protagonistu, jeho tancujúce nohy a visiaci hák, aby sa nakoniec zastavili pri Jánošíkovom skoku naň. Majstrovsky nakrútená sekvencia má formu a hlavne tempo, aké československý film dovtedy nepoznal. Uvedená skutočnosť len potvrdila Fričov chýrny experimentátorský režijný prístup.

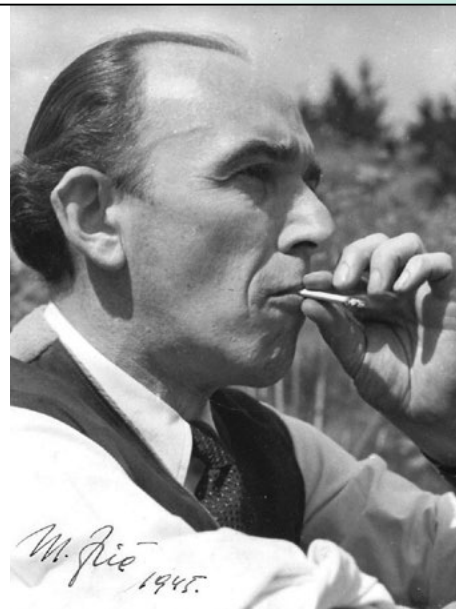
Oproti snímke bratov Siakelovcov posunuli tvorcovia Jánošíka z roku 1935 viac do polohy rebela, buriča – tak trochu romantického, tak trochu osamoteného. Hlavná postava deja ale všade koná ako smelý, nebojácný mládenec, pričom režisér to akcentuje aj jeho oslavou prostredníctvom piesní jednoduchého ľudu, ktoré vedia činy odvážneho i statočného junáka. Filmárom sa v konečnom dôsledku podarilo vytvoriť „dynamicky stupňovaný príbeh, kde sa snúbi realistické ponímanie života s poéziou dávných hrdinských spevov“. Rozhodne však ani romantické chápanie Jánošíka, ktoré časť kritiky Fričovi vytýkala, nemohlo nič podstatnejšie zmeniť na skutočnosť, že ide o štýlovo čisté, zrelé i originálne filmové dielo. Nielen slovenských divákov fascinoval poeticko-romantický príbeh zbojníka Jánošíka a jeho miléj Aničky – s idealizovanou legendou o noblesnom hrdinovi, ktorý „bohatým bral a chudobným dával“...

Terchovská hrdosť

Okrem už spomenutého Filipa Dávidíka účinkovali v Jánošíkovi ako komparzisti tiež ďalší miestni obyvatelia, nechýbala ani **terchovská muzika predníka Františka Baláta** z osady Štefanová. Isteže, nakrúcanie filmu prežívali domorodci s patričnou hrdosťou. Veď išlo predsa o ich slávneho rodáka! Tvorivému realizačnému štábu vychádzali maximálne v ústrety, ako čítame v spomienkach Jána Hanuliaka. „*Chlapi a chlapi z Terchovej nosili filmárom ich náradie (kamery, osvetlenie, rôzne stojany a pod.). Denne nám chlapcom platili po päť korún, no keď sa chodilo po kopcoch a skalách, dali i desať korún. Na vrchu Oblaz sa natáčalo asi tri dni obesenie Jánošíka. Situáciu najviac sťažovalo počasie. Zábery obesenia brali kameramani tak, aby v pozadí bolo vidieť Tiesňavy, Sokolie a úplne vzadu Stohový Grúň, Chlieb a Kriváň. Podľa rozhodnutia panstva mali byť pri vešaní Jánošíka (na výstrahu) prítomní poddaní. Keď sa mala táto scéna nakrúcať, stačilo v Terchovej a Zázrivej vybuchnúť, že potrebujú hodne ľudí na filmovanie, ale oblečených v starosvetskom terchovskom a zázrivskom kroji. Mali ste vidieť,koľko mužov a žien prišlo – chlapi v plátenných alebo súkenných nohaviciach, odetí v širokých plátenných košeliach, s klobúkom a huňou, obutí v krpcoch. Niektorí mali so sebou aj valašky a kapsy z plátna. Ženy prišli v starých plátenných šorcich, so starosvetky uviazanými šatkami, obuté v krpcoch. Asistenti, ktorí týchto ľudí pripravovali na filmovanie, už nepotrebovali žiadne ďalšie rekvizity... Terchovcom a Zázrivcom za vystupovanie a za oblečenie dobre zaplatili.“*

Fantastický úspech

Dobová slovenská publicistika všeobecne považovala Jánošíka za slovenský film, hoci dielo bolo nakrútené v českej produkcii. Hovorí sa v ňom ale výlučne slovenskou rečou. Titul zožal fantastický divácky úspech a radíme ho k najúspešnejším snímkam celej histórie česko-slovenskej kinematografie. Niektoré pramenné zdroje uvádzajú, že len v roku uvedenia historicko-dobrodružného filmu do kín ho videlo okolo 100 miliónov záujemcov! Z dvojmetrového žandára a dedinského ochotníckeho herca Paľa Bielika sa stala, doslova a do písmena, zo dňa na deň ozajstná filmová hviezda

Martin Mac Frič patril k najvýznamnejším dobovým európskym filmovým režisérom

Postavu zbojníckej miléj Aničky stvárnila prvá slovenská profesionálna filmová herečka Zlata Hajdúková.

Filip Dávidík, rodák z Terchovej, ktorý hral najmladšieho i najmenšieho zbojníka, bol prvým slovenským detským filmovým hercom

Vo filme Jánošík z roku 1935 účinkovali mnohí známi slovenskí a českí herci

a ikona v jednom. Jánošík mal i značný svetový ohlas, čo potvrdzuje uvedenie snímky – aj napriek ostrým protestom Maďarov – na IV. medzinárodnom filmovom festivale v Benátkach (august 1936). Prestížne uznanie získali aj tvorcovia diela: Martin Frič a Ferdinand Pečenka boli vyznamenaní Štátnou filmovou cenou na najlepšiu réžiu, respektíve najlepšiu kameru (1936). Celkovo opus premietli na striebornom plátne do roku 1980 v tridsiatich dvoch krajinách sveta.

Vďaka ohromnému domácejmu i medzinárodnému úspechu Jánošíka sa Terchová rýchlo stala vyhľadávanou destináciou, ktorú so železnou pravidelnosťou začali popri turistoch, horolezcoch a lyžiaroch navštevovať i fotografi, výtvarníci, básnici, spisovatelia, filmári, hudobní skladatelia, členovia vedeckých expedícií... Umelci a intelektuáli tu okrem inšpirácie hľadali odpovede na otázky o zmysle a poslaní ľudovej tradície, poukazovali na hodnoty, ktoré jednoduchý slovenský človek vyznával.

Epilóg

„Jánošíka nemôžete zabiť. Jánošík je sloboda a sloboda je večná!“ Slogan z plagátu ku kultovému filmu Jánošík, ktorý bol nakrútený pred 90 rokmi, azda najvýstižnejšie charakterizuje výsostné postavenie jánošíkovskej tradície nielen v dejinách slovenskej kinematografie, ale i v našej histórii vôbec. Táto látka tvorí už vyše dvesto rokov jednu z najcharakteristickejších živých súčastí domáceho folklóru, ľudovej kultúry a umenia, poézie, prózy, dramatickej spisby, širokospektrálneho výtvarného kumštu, divadla, filmu, hudby spevu, tanca, gastronómie... Intenzívne prispela – a prispieva doteraz – k obohacovaniu rozmanitého národného kultúrneho dedičstva Slovenska a Slovákov žijúcich doma i v zahraničí. Rozhodne teda nie žiadnou zhodou náhod a okolností je prvok Jánošíkovská tradícia od roku 2021 zapísaný aj v Reprezentatívnom zozname nehmotného kultúrneho dedičstva Slovenska!

Peter Cabadaj

(Listy..., roč. 32, 2025, č. 12, s. 5 – 7)

FOTOARCHÍV autora

Poznámka: Mesačník Listy Slovákov a Čechov, ktorí chcú o sebe vedieť viac, vychádza v Prahe.

Pato Bielik mal v čase nakrúcania Jánošíka 25 rokov

Terchovské národné divadlo informuje

Druhou reprízou hry 8 žien ukončilo Terchovské národné divadlo fašiangové obdobie a pomyselne aj svoju 12. divadelnú sezónu. V marci sa plánujeme zúčastniť na súťaži Divadelná Žilina, v apríli privítame hosťujúce Porubské ochotnícke divadlo s veselohrou Manžel pod papučou a potom prídu na rad zaslúžené divadelné prázdniny. Skúšať začína TND opäť od septembra, pričom v novej sezóne ho čakajú dva divadelné projekty.

Všetky novinky a čerstvé informácie nájdete na facebookovej stránke a Instagrame [terchovske_narodne_divadlo](#).

Mgr. Bibiána Janšová, DiS.art

FOTO Mgr. art. Jana Ťapajna Micháľková

PORUBSKÉ OCHOTNÍCKE DIVADLO
MANŽEL POD PAPUČOU

Predstavenie bude
v nedeľu 19. apríla 2026 o 17:00 hod.
v Kultúrnom dome v Terchovej

VLSTUPNÉ JE DOBRVOLENE

Komedia nábožníctva Mária Liskovská Text Jozefa Ľubka Leňová
Miroslav Štef' Peter Šarabura Jozef Karmánek Peter Dubek Soňa Šaraburová Mária Kováčik Beďňa Záhrad Pavol Dvorník Matúška Šušter Štefan Kocury

TND INFORMUJE

Zo života Centra sociálnych služieb Terchová

Trojkráľový sprievod

„My traja kráľi ideme k vám, šťastie zdravie vinšujeme vám...“ Tieto známe kolednícke slová sa 5. januára 2026 ozývali našimi priestormi v podaní detí z folklórneho súboru Struháreň. Svojím spevom, úsmevom a krásnymi krojmi priniesli medzi prijímateľov sociálnej služby pravú sviatočnú atmosféru. Deti si pripravili pásmo tradičných kolied a vinšov, ktorými potešili všetkých prítomných. Nechýbala ani známa trojkráľová koleda, ktorá v mnohých vyvolala milé spomienky na detstvo a časy, keď sami chodievali po dedine a vinšovali susedom.

Atmosféra bola naplnená radosťou, spevom a dojímavými momentmi. Ďakujeme deťom z FS Struháreň a ich vedúcim za krásny kultúrny zážitok a za to, že pomáhajú uchovávať naše tradície živé aj pre ďalšie generácie.

Pohybom k lepšiemu zdraviu

Dňa 16. januára sa dopoludnie v našom zariadení nieslo v znamení pohybu, energie a dobrej nálady. O zdravé rozohýbanie tela sa postarala fyzioterapeutka Mgr. Valentína Klocáňová, ktorá si pre prijímateľov sociálnej služby pripravila sériu jednoduchých, ale účinných cvičení. Cvičenia boli zamerané na zlepšenie mobility, koordinácie a posilnenie svalstva. Nechýbali tiež dychové cvičenia, precvičovanie horných a dolných končatín, ani jemné natahovanie.

Ďakujeme pani fyzioterapeutke za odborný prístup, trpezlivosť a motiváciu, ktorou povzbudzuje našich prijímateľov k aktívnemu životnému štýlu.

Národný projekt

Naše zariadenie sa aktívne zapojilo do Národného projektu Podpora poskytovania komunitných a kvalitných sociálnych služieb. Cieľom projektu je zvyšovanie kvality sociálnych služieb a podpora ich komunitného charakteru. Zapojením sa do projektu získavame nové odborné poznatky, metodickú podporu a priestor na zdieľanie skúseností s inými zariadeniami. Naši zamestnanci absolvujú školenia a odborné aktivity, ktoré im pomáhajú ešte kvalitnejšie reagovať na potreby prijímateľov. Hlavným prínosom projektu je zvyšovanie kvality poskytovaných služieb a vytváranie prostredia, v ktorom sa naši prijímateľia cítia bezpečne, rešpektovane a podporovane.

Projekt prišla odprezentovať Mgr. Henrieta Heidecker, ktorej touto cestou úprimne ďakujeme za profesionálny a zrozumiteľný výklad.

Fašiangový sprievod masiek

Dňa 13. februára sa v našom zariadení konal veselý fašiangový sprievod masiek, organizovaný Miestnym kultúrnym strediskom v Terchovej. Nechýbala hudba, spev, tanec ani tradičné vinše, ktoré priniesli prijímateľom radosť a pravú ľudovú atmosféru. Fašiangovníci v pestrofarebných kostýmoch a originálnych maskách rozveselili všetkých prítomných. Hudobníci sprievod sprevádzali ľudovými piesňami. V zariadení vystúpil folklórny súbor Blancier.

Ďakujeme páňovi riaditeľovi Rudolfovi Patrnčiakovi a MKS v Terchovej za zorganizovanie vystúpenia muzikantov a umelcov v rámci tradičného sprievodu masiek.

Komorná hudba

V našom zariadení sa 17. februára konalo už druhé stretnutie prijímateľov sociálnych služieb so študentmi a pedagógmi Konzervatória Žilina. Po úspešnom prvom stretnutí sa mladí umelci opäť vrátili, aby prijímali deň hudbou, spevom a milým slovom. Študenti si pripravili pestrý program plný klasických skladieb, známych melódií aj speváckych vystúpení. Ich talent, nadšenie a energia naplnili spoločenskú miestnosť príjemnou atmosférou. Prijímatelia odmenili účinkujúcich potleskom a úsmevmi, ktoré boli tou najkrajšou spätnou väzbou.

Stretnutie nebolo len o hudbe, ale i o medzigeneračnom dialógu. Mladí ľudia si vypočuli spomienky seniorov a, naopak, naši prijímatelia obdivovali ich zanietenie pre umenie. Takéto chvíle spájajú generácie a dokazujú, že hudba má moc búrať bariéry a prinášať radosť.

Ďakujeme študentom aj pedagógom Konzervatória Žilina za ich čas, ochetu a krásny kultúrny zážitok. Veríme, že toto stretnutie nebolo posledné a naša spolupráca bude naďalej pokračovať.

Valentín

Sviatok svätého Valentína sme si v našom zariadení pripomenuli v príjemnej a priateľskej atmosfére – v kruhu prijímateľov sociálnych služieb. Spoločne sme si zaspomínali na mladosť, prvé lásky, zamilovanie... Prijímatelia sociálnych služieb boli tiež oboznámení s históriou sviatku svätého Valentína.

Občianske združenie Sedmokráska Terchová

Chceli by sme poprosiť podporovateľov OZ o poukávanie 2% z daní. Občianske združenie zo získaných finančných prostriedkov dokáže organizovať spoločenské akcie, výlety, oslavy a posedenia pre prijímateľov sociálnych služieb CSS Terchová, čím prispieva k zlepšeniu kvality života prijímateľov sociálnych služieb.

Všetkým darcom vopred ďakujeme.

Drápačky

Február sa v našom zariadení niesol v duchu tradícií, spomienok a príjemných stretnutí. V spoločenskej miestnosti sa konali tradičné drápačky peria, ktoré kedysi patrili k bežnému životu na dedinách a boli spoločenskou udalosťou. Naši seniori a seniorky s úsmevom spomínali, ako sa stretávali počas zimných večerov rodiny, susedia a spolu drápali perie do perín a vankúšov. Seniorky a seniori rozprávali príhody z mladosti, zážitky plné radosti, keď nechýbal spev ľudových piesní, pomoc blížnemu a súdržnosť medzi ľuďmi.

Takéto aktivity majú v našom zariadení dôležité miesto. Podporujú jemnú motoriku, ako i komunikáciu s prvkami reminiscenčnej terapie, ktorá pozitívne pôsobí na zdravie človeka. Zároveň prinášajú radosť, zmysluplné trávenie času a posilňujú komunitného ducha. Tešíme sa na ďalšie spoločné chvíle plné tradícií a ľudskosti.

Sladká beseda so včelármi

V uplynulých týždňoch sme v našom zariadení privítali vzácných hostí – včelárov z miestnej terchovskej komunity, ktorí si pre seniorov a seniorky pripravili pútavú a zároveň chutnú besedu o živote včiel a svojej práci. Podujatie sa nieslo v priateľskej atmosfére plnej vône medu a včelieho vosku. Včelári priniesli na ochutnávku

med, ktorý prijímatelia mohli ochutnať a porovnať podľa farby, vône a chuti. Veľký záujem vzbudili aj sviečky z včelieho vosku, ktoré pôsobili relaxačne. Beseda prebiehala interaktívnou formou. Hostia pútavo rozprávali o tom, ako sa starajú o svoje včielky, ako funguje úl, akú úlohu má kráľovná, prečo sú včely pre prírodu a človeka nenahraditeľné. Seniori sa aktívne zapojili do diskusie, hovorili, kde sa kedysi v Terchovej chovali včely, spomínali na starých včelárov a ich prácu.

Súčasťou stretnutia bola aj prezentácia návrhov žiakov zo ZŠ Terchová, ktorí vytvorili originálne návrhy na logo pre miestny med. Deti svojimi kresbami zobrazili včielky, úle, kvety, samotnú obec a prírodu, pričom každý obrázok niesol osobitý rukopis, skúsenosť so včielkami, o ktoré sa starajú v školskej záhrade pod vedením včelára Štefana Ďurka. Od neho sa seniori dozvedeli, ako sa deti starajú o včielky, ako nadobúdajú vedomosti a zručnosti. Seniori si kresby so záujmom prezreli a ocenili kreativitu a snahu detí. Táto diskusia krásne prepojila generácie – múdrosť starších s tvorivosťou a nápaditosťou mladých, ktorých vždy radi privítame v našom zariadení. Máme totiž záujem spoznať mladých ľudí, ktorí prinesú nové poznatky a vzácne medzigeneračné stretnutia.

Celé podujatie sa nieslo v duchu úcty k prírode, pracovitosti a lásky k včielkam. Sladkým prekvapením na záver boli medovníčky, ktoré pre našich starkých upiekla manželka včelára pani Jozefa Holúbková. Ďakujeme včelárom pánom Štefanovi Ďurkovi a Vincentovi Holúbkovi za ich čas, ochotu a srdečný prístup. Veríme, že podobné komunitné stretnutia budú aj naďalej obohacovať život v našom zariadení a prepájať generácie.

Spracovala Mgr. Katarína Čaučíková
FOTO Gabriela Tichá, Vladimír Stráňava

Komorná hudba

Valentín

Občianske združenie
Sedmokráska Terchová

Pohybom k lepšiemu zdraviu

Sladká beseda so včelármi

Trojkráľový sprievod

Centrum sociálnych služieb Terchová

A. Hlinku 234/B, 013 06 Terchová

Vás pozýva na komunitnú spoločenskú akciu:

„Fašiangový program a sprievod masiek s Folklórnym súborom „Blanciar“,

ktorá sa bude konať dňa 13. 02. 2026 v areáli CSS Terchová

Program:

16:30-17:30 Fašiangový sprievod organizovaný Miestnym kultúrnym strediskom v Terchovej

Občerstvenie

Tošíme sa na Vašu návštevu!!!

Čarovná moc prírody

Deti z Krúžku mladých priateľov prírody a poľovníctva v Terchovej zažili výnimočný deň – zúčastnili sa natáčania pre televíziu JOJ. Témou reportáže bolo prežiť Čarovnú moc prírody, ktorú nám predstavila milovníčka prírody Danielka Bagová.

Danielka svojim nadšením a odbornými vedomosťami deti očarila a motivovala. Deti mali možnosť vidieť živé sovičky, pohladkať si ich a dokonca aj podržať na sokoliarskej rukavici. Dozvedeli sa veľa zaujímavostí o živote rôznych druhov sovičiek, čím sa živía, ako otáčajú hlavu, akú majú farbu očí.

Atmosféra počas natáčania bola plná nadšenia, zvedavosti a radosti z nových poznatkov. Deti mali možnosť nielen sledovať priebeh nakrúcania, ale i aktívne sa zapojiť, odpovedať na otázky a podeliť sa o svoje vedomosti. Účasť v reportáži bola pre nás veľkou skúsenosťou a motiváciou pokračovať v objavovaní krás prírody. Opäť sa nám potvrdilo, že vzdelávanie môže byť zábavné, inšpirujúce a plné nezabudnuteľných zážitkov.

Lesu a lovu zdar!

Text a foto Bc. Irena Mačorová

Deti z Krúžku mladých priateľov prírody a poľovníctva v Terchovej so štábom TV JOJ

Krásne jubileum Štefana Krištofíka

Osemdesiat rokov – krásne jubileum, ktoré je príležitosťou obzrieť sa za životom človeka, ktorý zanechal výraznú stopu nielen vo svojej rodine, ale aj v obci Terchová. Otec, starý otec, priateľ, športovec, poľovník a vášnivý holubiar – takto sa dá opísať Štefan Krištofík.

Už od mladosti patril k jeho veľkým záľubám futbal. Aktívne hrával za Terchovú a mnohí si ho istotne dodnes pamätajú pod prezývkou „Hokejka“. Na ihrisku nechával srdce a futbal pre neho nebol len športom, ale i školou priateľstva.

Neodmysliteľnou súčasťou jeho života je aj poľovníctvo. Neznamenalo pre neho iba lov, ale najmä starostlivosť o zver. Každé leto ručne kosíť lúky a senom plniť senník, vynášať kamennú soľ do solníkov, v zimnom období zas starať sa o zver. Je tiež vášnivým holubiarom, pre ktorého holuby nikdy neboli len koníčkom, ale každodennou starostlivosťou a radosťou. Hodiny strávené pri holubníku, pozorovanie letu a návratov holubov domov sú preňho zdrojom pokoja a radosti.

Milý ocko, starký, pri príležitosti 80. narodenín Ti patrí veľká vďaka a úcta. Želáme Ti pevné zdravie, hojné Božské požehnanie a ešte mnoho chvíľ strávených medzi nami.

Tvoja rodina

FOTOARCHÍV Štefan Krištofík

Rozprávkový úspech Adelky Chovancovej

Oravská knižnica Antona Habovštiaka v Dolnom Kubíne vyhodnotila výsledky medzinárodnej výtvarnej súťaže s názvom *Čítaj rozprávku – vytvor maľovanku*. V silnej konkurencii mladých talentov zo Slovenska a Poľska si najvyššie ocenenie odniesla žiačka SZUŠ Akadémie muzika Terchová Adelka Chovancová.

Adelka, ktorá navštevuje 4. ročník výtvarného odboru pod odborným vedením pani učiteľky Mgr. Zuzany Makarovej, preukázala mimoriadnu fantáziu a zručnosť. Jej návrh na maľovanku na motívy klasických ľudových rozprávok očaril porotu natoľko, že udelila Adelke fantastické 1. miesto.

Cieľom tejto cezhraničnej iniciatívy bolo prepojiť slovenskú a poľskú kultúru prostredníctvom literatúry a umenia. Deti tvorili na motívy známych rozprávkových príbehov ako Trojruža, Janko Hraško či O zlatej rybke. Medzinárodný projekt bol realizovaný pod záštitou Žilinského samosprávneho kraja a spolufinancovaný z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci programu Interreg Poľsko – Slovensko. Okrem víťazného diplomu získali ocenení účastníci aj hodnotnú odmenu v podobe dvojdnového poznávacieho výletu do poľského mesta Krakov. Deti mali možnosť navštíviť historické pamiatky tohto kráľovského mesta a načerpať inšpiráciu pre svoju ďalšiu umeleckú tvorbu.

Adelke Chovancovej k významnému medzinárodnému úspechu srdečne blahoželáme, dakujeme za reprezentáciu našej obce Terchová i Žilinského kraja a prajeme mnoho ďalších tvorivých nápadov.

-red-
FOTO Eva Chovancová

UDIALO SA

Vianočné hudobné potešenie v CSS Terchová

Zaslúžia si náš čas, lásku a pozornosť. V tomto duchu VĎAKY k seniorom sa 15. decembra 2025 nieslo predvianočné vystúpenie žiakov ZŠ s MŠ A. F. Kollára Terchová a ich hostí – FS Struháreň pod vedením K. Krištofikovej, ZUŠ L. Árvaya v Žiline – elokované pracovisko v Terchovej (žiaci pani učiteľky Z. Patrnciakovej), SZUŠ Akadémie muzika (žiaci páňov učiteľov A. Dostála a M. Repáňa).

-red-
FOTOARCHÍV CSS Terchová

Stravovanie športovcov

V priebehu mojej celoživotnej kuchárskej praxe som spolu s kolegami a ďalším personálom kuchyne varil rôz-norodej klientele. Od sezónnych dovolenkárov cez rôzne slávnostné zhromaždenia (svadby, plesy, jubileá...), odborné sympóziá (lekári, vedci, učitelia...), *gulášpartie* pod holým nebom až po bežných a náhodných hostí. Veľakrát sme sa museli pripraviť aj na špeciálnu skupinu ubytovaných hotelových hostí, ktorými boli športovci rôznych odvetví. Pri nich sa ohľadom stravovania zvlášť dbalo na výživové a kalorické hľadisko. V tejto súvislosti si spomínam na významné medzinárodné mládežnícke preteky v alpskom lyžovaní, ktoré do Terchovej – Vrátnej pritiahli veľké množstvo súťažiacich aj so sprievodom.

Skiinterkritérium, taký bol názov podujatia na začiatku, sa konalo vždy koncom mesiaca január. Ak ma pamäť neklame, prvý ročník sa uskutočnil v roku 1972. Tieto preteky sa vo vtedajšom Československu konali v dvoch strediskách za sebou – Vrátna v Malej Fatre a Říčky v Orlických horách. Na medzinárodných pretekoch sa zúčastňovalo vždy okolo 15 štátov vrátane Austrálie, respektíve Nového Zélandu, čo bolo na tú dobu pre našinca pomerne zaujímavé až exotické...

Otvárací a záverečný ceremoniál vrátane vyhlaso-vania a dekorovania víťazov sa konal v reštaurácii Hotela Boboty, kde boli výpravy aj ubytované. Ďalšie kapacity boli ešte v Chate Vrátna a na Starom Sokolí. V rámci spomínaného ceremoniálu bol aj kultúrny program, ktorý obstarali žiaci zo ZŠ Terchová pod vedením Evy a Vlada Štefánkovcov – detský folklórny súbor Malý Rozsutec. Bol tam však aj FS Rozsutec pod vedením Františka Gaža, cho-dil tiež spevácky zbor slovenských učiteľov. Program bol vždy na úrovni, mal svoju hodnotu a výpravy si ho cenili.

Zo zaujímavostí ešte uvediem nasledovné dve.

V suteréne hotela to voňalo lyžiarskymi voskami, lebo výpravy si tam zriadili svoj technicko-servisný priestor na prípravu lyží. Medzi ponukou ovocia, ktoré dodáva športovcom množstvo vitamínov, nesmeli chýbať kubánske pomaranče a banány. „Ostrov slobody“ v Karibiku bol v tej dobe hlavným dodávateľom tropického ovocia pre socialistické krajiny združené v RVHP, a tak sme v hoteli mali počas Skiinterkritéria druhé Vianoce v roku...

Kuchyňa pripravovala do reštaurácie počas podu-jatia celodennú stravu. Dva týždne pred pretekmi sme zostavovali jedálny lístok, ktorý musel byť vyvážený z výživového i kalorického hľadiska. Suroviny boli vždy čerstvé, sledované pracovníkmi hygieny, ktorí kontrolo-vali kvalitu a záruky jednotlivých surovín. Navrhovania a schvaľovania jedálneho lístka sa zúčastňovali členovia organizačného výboru, hygienik, šéfkuchár a vedúci obsluhujúceho personálu reštaurácie. Spomeniem aspoň zopár jedál, ktoré boli súčasťou jedálneho lístka.

Polievky (podávali sa k obedu): slepačí vý-var s mäsom a rezancami, hovädzí vývar s ry-žou a hráškom (risi-bisi), drobková biela.

Studené predjedlá (podávali sa k večeri): bryndzová pena, sardinky s cibuľkou, vajčkový šalát špeciál.

Hlavné jedlá: telacie dusené na šampiňónoch s ryžou a sterilizovaným šalátom, sekaný maslový rezeň s duseným hráškom a šampiňónmi so ze-miakovou kašou, kurací perkelt s haluškami.

Dezerty: palacinky so zaváraninou, puding s ovocím a šľahačkou, čerešňová bublanina.

Čo sa týka **raňajok**, tak vtedy sa ešte ne-praktizoval bufetový spôsob ich podávania.

Kubánske pomaranče

Najobľúbenejšie boli praženica s cibuľkou, maslo, pečivo, čaj; frankfurtské párky s horčicou, chlieb, pečivo, čaj; šunka, syr, maslo, pečivo, čaj.

Pre čitateľov vyberám zo „športového menu“ tieto pokrmy a recepty.

STUDENÉ PREDJEDLO Bryndzová pena

Suroviny: bryndza, maslo, mletá sladká paprika, cibuľa, pažitka, soľ.

Príprava: do dobre vyšľahaného masla a za ne-ustáleho šľahania pridáme postupne bryndzu a preosiatu mletú papriku (aby neboli hrudky). Následne pridáme nadrobno pokrájanú očistenú cibuľu a najemno posekanú pažitku. Podávame na opečenej hrianke.

POLIEVKA Drobková

Suroviny: hydinové drobkky, pitná voda, soľ, čierne celé korenie, cibuľa, koreňová zelenina, olej, hladká múka, muškátový kvet, maslo, poliev-kové korenie, rezance, petržlenová vňat.

Príprava: dobre očistené a opláchnuté drobkky za-lejeme vodou, mierne osolíme, pridáme celé čierne korenie, zavaríme. Pokračujeme v pomalom vare, kým drobkky čiastočne nezmäknú. Potom pridáme očistenú a opláchnutú koreňovú zeleninu a na väčšie kusy nakrájanú cibuľu. Všetko varíme takmer do mäkka. Uvarené drobkky vyberieme, po vychladnutí rozsekáme (krky) a nakrájame (žalúdky, srdiečka...); prípadne sa krky môžu obrať. Z tuku a múky pripravíme svetlú

zápražku, zalejeme vlažným vývarom z drobkov a pomaly varíme najmenej pol hodiny. V priebehu varenia polievku občas premiešame. Ku koncu pridáme mlieko, krátko povaríme a precedíme cez husté cedidlo. Do hotovej polievky vložíme pripravené drobkov, pridáme maslo, dochutíme polievkovým korením a muškátovým kvetom. Nakoniec vložíme do polievky rezance uvarené v osolenej vode, ktoré prepláchneme v studenej vode. Prepláchnutú a jemne posekanú petržlenovú vňať vkladáme do polievky až pri expedícii.

HLAVNÉ JEDLO

Sekaný maslový rezeň s duseným hráškom a šampiňónmi

Suroviny: telacie pliecko, žemle, mlieko, soľ, muškátový kvet, mleté čierne korenje, citrónová kôra, vajce, hladká múka, margarín, vývar z riedkych kostí, maslo, sterilizovaný hrášok mrazený, sterilizované šampiňóny.

Príprava: opláchnuté telacie mäso jemne zomelieme spolu so žemľou namočenou v mlieku. Pomletú zmes jemne osolíme, pridáme muškátový kvet a čierne mleté korenje, opláchnutú a jemne nastrúhanú citrónovú kôru, vajce a všetko dobre premiešame. Zo vzniknutej hmoty tvarujeme rezne obdĺžnikového alebo oválneho tvaru hrúbky približne jeden centimeter. Jednu stranu rezňa obalíme v múke a vložíme do panvice s rozohriatym olejom pomúčenou stranou. Po opečení ho obrátíme, dopečieme a vyberieme. Následne tuk v panvici zaprášime zvyšnou múkou, urobíme si zápražku, ktorú zalejeme chladným vývarom z riedkych kostí, za stáleho miešania uvedieme do varu a dobre prevaríme. Prevarenú štavu podľa potreby osolíme, precedíme cez husté cedidlo a nakoniec zjemníme maslom. Pri expedícii jednotlivé rezne prelievame štavou. Ako prílohu k rezňu podávame dusený hrášok so šampiňónmi a zemiakovú kašu.

Medzi suvenírmi zo Skiinterkritéria nechýbali obrusy...

...vlajky

DEZERT

Čerešňová bublanina

Suroviny: vykôstkované čerešne, Palmarin, práškový cukor, vajcia, mlieko, hrubá múka, prášok do pečiva, citrónová kôra, kryštálový cukor.

Príprava: Palmarin s práškovým cukrom miešame a postupne pridáme žĺtka. Do vyšľahanej hmoty prímiešavame mlieko, hrubú múku zmiešanú s práškom do pečiva, citrónovú kôru a nakoniec pridáme tuhý sneh vyšľahaný z vaječných bielkov a kryštálového cukru. Pripravenú hmotu vylejeme na vymastený plech posypaný múkou. Na rovnomerne rozotretú hmotu pokladáme vykôstkované čerešne a pečieme vo vyhriatej rúre. Po upečení vyklopíme na papier a nakrájame rezy. Podávame na tanieri a podlejeme čerešňovou štavou.

Športu zdar a dobrú chuť praje Emil Zajac
FOTOARCHÍV autora

a odznaky

Zo života školy

Kaleidoskop školských aktivít

Sme tesne po školskom polroku a máme za sebou už aj jarne prázdniny. V našej Základnej škole s materskou školou Adama Františka Kollára sa neustále niečo deje. Okrem klasického vyučovania sa učíme aj počas tematických dní, výchovných koncertov či lyžiarskeho výcviku. Zúčastňujeme sa predmetových olympiád, športových súťaží, turnajov a pretekov. Takisto chodíme na spevácke a recitačné súťaže. Usporiadali sme karneval, sledovali zimnú olympiádu a chodili na zápasy mládežníckej Ligy majstrov povzbudzovať hráčov MŠK Žilina U19 (FC Shelbourne, CZ Belehrad, FC Liverpool, Club Bruggy). A ešte mnoho ďalšieho...

Zamaskovaní škôlkari

Text a foto ZŠ s MŠ A. F. Kollára

Vianočné trhy

Hviezdoslavov Kubín

Vianočná besiedka

Z rozprávky na Olympiádu – karneval

Víťazky okresného kola vo florbale

Tematický deň venovaný vianočným zvykom a tradíciám.

Družstvo chlapcov na okresnom kole v stolnom tenise.

Karneval

Sledovali sme našich hokejistov na ZOJ

Výchovný koncert s Borisom Lettrichom s názvom V slepých uličkách

Lyžiarsky výcvik v Krušetnici

Modlili sme sa za zdravie pani učiteľky Katky Peknušovej.

Vianočný stolnotenisový turnaj na pamiatku Jána Staša

Dňa 27. decembra 2025 sa stretli stolní tenisti a priatelia tohto športu, aby sa rozlúčili so starým rokom turnajom, ktorý venovali dlhoročnému členovi klubu a kamarátovi Jánovi Stašovi. Pri vysokej účasti sa hralo na šiestich stoloch a boli vytvorené dve kategórie – dospelí a ostatní (išlo najmä o mládež).

V kategórii Ostatní súťažilo 11 hráčov a výsledky boli nasledovné:

1. **Matej Krištofík**
2. **Marko Karšay**
3. **Patrik Hanuliak**

V kategórii Dospelí hralo 16 účastníkov, ktorí boli vyžrebovaní do štyroch skupín. Z každej skupiny postúpili dvaja najlepší do play-off. V boji o tretie miesto vyhral Ján Štefko nad Borisom Lopusanom, vo finále zvíťazil Marek Sadák nad Petrom Herudom.

Poradie jednotlivcov

1. **Marek Sadák**
2. **Peter Herud**
3. **Ján Štefko**
4. **Boris Lopusan**

Štvorhra

1. **Boris Lopusan + Vladimír Vallo**
2. **Peter Herud + Marián Krivoš**
3. **Ján Ševčík + Jozef Martinček**

Bola to vydarená rozlúčka so starým rokom – s výbornou účasťou a bohatým občerstvením.

Text a foto Stolnotenisový klub Terchová

Kludia Vágo s významným ocenením

V nedeľu 14. decembra 2025 sa v Nitre konalo vyhlásenie najlepších športovcov roka 2025 v disciplíne mŕtvý ťah federácie AWPC v rámci Slovenska. V kategórii Masters medzi ženami získala titul Športovec roka 2025 Kludia Vágo, ktorú trénuje jej partner Štefan Elischer, mimochodom, stále aktívny silový trojbojár. Obaja reprezentujú klub Š+K RUNO Terchová.

AWPC je medzinárodná federácia powerliftingu s takmer 400 pretekármi a Štefan s Kludiou sú jej členmi už štyri roky. Obom k významnému oceneniu gratulujeme a prajeme veľa zdravia a úspechov aj v tohtoročných súťažiach.

-zaj-
FOTOARCHÍV Štefan Elischer

XIV. ročník Štefanského turnaja v RIC Terchovec

Dňa 26. decembra 2025, na druhý sviatok vianočný, sa už tradične konal populárny Štefanský turnaj vo futbale. Na jeho XIV. ročník sa prihlásilo šesť mužstiev, ktoré hrali systémom každý s každým a následným pokračovaním v play-off. Po dramatických, zaujímavých súbojoch sa na konci turnaja vykryštalizovalo nasledujúce celkové poradie:

Benjaminove tigre

Plechové

Pablo

Vršani

FK Terchová – dorast

Excellent team

najlepší strelec turnaja: Samuel Šipčiak (Pablo) – 11 gólov

najlepší brankár turnaja: Adrián Tichák (Plechové)

Touto cestou sa chceme veľmi pekne poďakovať všetkým zúčastneným mužstvám za priebeh zápasov v priateľskej atmosfére a sponzorom, ktorí na turnaj prispeli – Obec Terchová, firma NKDK, FK Terchová, Tomáš Hanuljak, Jirko Meško, Martin Struhárňanský, Milan Muráň, JKB Komunity. Špeciálne poďakovanie za prípravu výbornej

kapustnice patrí Janke Švecovej s Petrom Kvočkom, o občerstvenie pre chalanov sa postarala Renátka Švecová. Ďakujeme tiež všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave a priebehu turnaja. Dúfame, že sa nám podarí Štefanský turnaj organizovať aj v nasledujúcich rokoch. Tešíme sa na vás na jubilejnom 15. ročníku!

Organizátori turnaja Dávid Švec, Matej Kvočka a Martin Rogoň
FOTOARCHÍV FK Terchová

Benjaminove tigre

Interkritérium 2026

Medzinárodné mládežnícke preteky v zjazdovom lyžovaní v Terchovej – Vrátnej sa uskutočnili 19. až 21. januára 2026 a napísali vo svojej histórii už svoj 43. ročník. Prestížnym pretekcom prišlo aj pravé zimné počasie. V rámci seriálu medzinárodnej lyžiarskej federácie FIS sa na kvalitne pripravených svahoch lyžiarskeho strediska Vrátna – Malá Fatra v Pasekách predstavila mládežnícka špička v slalome a obrovskom slalome v kategóriách U14 a U16.

Lyžiarske tímy prišli do Jánošíkovho kraja z viac ako 20 krajín sveta. Bohatá história pretekov zaznamenala v minulosti na štarte také mená ako Petra Vlhová, Veronika Zuzulová, Martina Dubovská, bratia Žampovci, Ivica Kostelič, Zrinka Ljutić a mnohí ďalší.

-red-
FOTO www.vratna.org

Z futbalového archívu

Fotografia pochádza pravdepodobne z rokov 1972 až 1973 a zachytáva na Sihle futbalistov Štefana Krištofíka – Hokejku (s kapitánskou páskou) a Jána Mažgúta. Bolo to obdobie, keď sa po treste a zákeze športovej činnosti pre TJ Jánošík Terchová v rokoch 1969–1971 opäť obnovila činnosť klubu a začali sa hrať majstrovské zápasy. Vyššie uvedení hráči patrili v neľahkých časoch k iniciátorom obnovy, za čo im patrí naša veľká vďaka.

-zaj-
FOTOARCHÍV Štefan Krištofik

Olympijské cingi, lingi, bom...

Veru, neraz si takto zaspievali slovenskí fanúšikovia pred televíznymi obrazovkami, ale najmä v milánskej aréne Santa Giulia počas hokejového turnaja chytľavé slová slovenskej ľudovej pesničky, ktoré zakaždým sprevádzali gólové oslavy našich hokejistov počas neľútostných bojov pod piatimi kruhmi na 25. Zimných olympijských hrách v Miláne a Cortine d'Ampezzo. Špecifický význam nadobúdal tento popevok pre slovenského hokejového reprezentanta a terchovského rodáka Lukáša Cingela, ktorého spoluhráči i realizačný tím volajú familiárne „Cingi“.

Ale poďme postupne od začiatku a priblížme si, ako sa Lukáš prebojoval po Pjongčangu 2018 na svoje druhé olympijské hry. „Pôvodne som figuroval medzi náhradníkmi v takzvanom taxi tíme. Do Milána však kvôli zraneniu nemohol cestovať kapitán a center Marek Hrivík, tak ma tréner Orságh posunul do konečnej nominácie aj na základe toho, že sme s Marekom typologicky podobní hokejisti“ – rozrozprával sa na úvod útočník Komety Brno o nominácii a v ďalších vetách odkryl športovú i spoločenskú stránku najväčšieho sviatku športovcov na planéte.

„Som rád, že som dostal dôveru a bol som vďačný za každú sekundu na ľade. Počas zápasov som sa snažil veriť sám sebe, správne sa rozhodovať, hrať jednoducho a využívať inštinkty, ktoré mám v sebe. Dostali sme sa cez turnaj v konkurencii mužstiev s hráčmi NHL do top 4, ale v kútiku duše nás bude dlho škrieť, že sme to nedotiahli na medailu. Proste, niektoré pasáže v zápasoch boli hluché, rozhodovali detaily, maličkosti, a vrátiť sa to už nedá. Asi až s odstupom času nám dôjde hodnota tohto výsledku. Aj keď je to teraz smutné, má to dobrý koniec. Myslím, že to bude zážitok na celý život. Atmosféra v tíme, obrovská podpora fanúšikov v hale aj doma na Slovensku, slávnostný otvárací ceremoniál na San Sire, množstvo športovcov na jednom mieste... To sú zážitky z olympiády, ktoré ostanú trvale v pamäti.“

No pre hráča s číslom 6 na drese ostane v pamäti ešte jedna zaujímavosť, ktorú sme načrtli v úvode článku, a tou je spomínaný gólový refrén. „Čo na to povedať, je to super! Je to dobrá pesnička a myslím si, že si ju diváci užili dostatočne. Ja ani neviem, ako k tomu prišlo. V súvislosti so mnou je to skôr náhoda. Občas počujem v šatni chalanov vyspevovať si ju. Myslím, že ju mali už predtým chalani na MS juniorov, ale neviem, kto s tým prišiel“ – uzavrel olympijské rozprávanie usmiaty Cingi. Zároveň nám sľúbil, že sa o ďalších dojmoch a zážitkoch zo ZOH 2026 ešte podelí v niektorom z tohtoročných vydaní Terchovských novín.

Do Milána počas dvoch februárových týždňov prúdili húfy športových fanúšikov. Slovenskí sa zamerali v prevažnej miere, pochopiteľne, na hokej. A medzi nimi nechýbali ani tí z Terchovej. Prinášame dve reakcie z Milána od Veroniky Valchárovej a Kristíny Lacekovej.

Náš bratranec Lukáš

Na zápase Slovensko – Švédsko v Miláne sme sedeli na tribúne a s obrovskou hrdosťou povzbudzovali celý hokejový tím. O to silnejšie emócie sme prežívali, keďže súčasťou mužstva bol aj náš bratranec Lukáš Cingel. Atmosféra na štadióne bola neuveriteľná. So Švédmi sme síce duel prehrali, no vďaka trom streleným gólom sme napokon vyhrali skupinu. Radosť všetkých fanúšikov bola obrovská; trúfame si povedať, že sme ju prežívali intenzívnejšie než fanúšikovia na švédskej strane. Bol to silný zážitok, na ktorý budeme ešte dlho spomínať. **(Veronika Valchárová, Peter Repáň, Adam Valchár)**

Byť súčasťou zimnej olympijskej atmosféry v Miláne a zažiť naživo hokejový zápas Slovensko – USA bolo pre nás výnimočným a veľmi emotívnym zážitkom. O to silnejšie sme to prežívali, keďže na ľad nastúpil aj náš bratranec Lukáš Cingel, ktorého sme mohli osobne podporiť priamo z tribúny. Atmosféra v hale bola fantastická, plná napätia i radosti, aj napriek prehratému zápasu. Slovenskí fanúšikovia ukázali veľké srdce. Už pred zápasom vytvárali skvelú náladu spevom, povzbudzovaním a počas celého stretnutia hnali našich hráčov dopredu. Bolo cítiť hrdosť, jednotu a obrovskú podporu, ktorá spájala ľudí bez ohľadu na to, odkiaľ prišli.

Odnášame si nielen športový zážitok, ale aj krásne spomienky na energiu, emócie a silu slovenských fanúšikov. Naši hokejisti ukázali, že majú na to byť medzi top najlepšimi tímami sveta, takže veríme, že o štyri roky nám to dokážu opäť. **(Kristína Laceková, Ján Lacek, Jozef Lacek, Lukáš Jánošík)**

Marián Zajac

FOTO hockeyslovakia

Lukáš pred americkým brankárom Hellebuycmom

Radosť z premiérového gólu do siete Hullu

Futbalová radosť i smútok

V kalendári svietil 1. január 2026 a v anglickej Championship sa hrali zápasy 25. kola. V jednom z nich privítal Hull City na svojom štadióne hráčov zo Stoke City, ktorých dres obliekajú aj slovenskí reprezentanti Róbert Boženík a Tomáš Rigo. Na novoročný duel vybehli v červeno-bielych pruhovaných dresoch *hrnčiarov* obaja v základnej zostave. Bežala 39. minúta prvého polčasu, keď padol prvý a zároveň jediný gól zápasu, ktorého autorom bol náš terchovský rodák Róbert Boženík. Radosť z premiérového zásahu do siete bola obrovská. Azda všetci Robovi fanúšikovia mu vtedy zapriali známe porekadlo – *Ako na Nový rok, tak po celý rok*. A už videli ďalšie jeho góly v sieťach konkurentov z Middlesbrough, Coventy, Queens Park Rangers, Leicesteru, Ipswichu či Blackburnu.

To však určite netušili, že už krátko po prestávke bude Božo prežívať úplne inú emóciu, správanú veľkou bolesťou z poranenia ramena po súboji s domácim stopérom. V tom momente vyššie spomínané porekadlo odišlo do zabudnutia...

Čo sa vlastne stalo? Tak o tom nám už porozprával **Róbert Boženík** sám: „Začnem tým radosnejším – gólovým momentom. Tréner nám často prízvukuje, aby sme sa snažili dosledovať akcie, keďže z toho môžu útočníci zaznamenať najjednoduchšie góly. Chce od nás, aby sme nikdy nezostali stáť, lebo neviete, kam sa môže lopta odraziť. Naslepo som išiel zatvárať priestor pri zadnej žrdi, ak by tam lopta prešla. Presne to sa stalo. Bol som v správny čas na správnom mieste. Išiel som gólu oproti. Už predtým som mal dve tri dobré strely, pri ktorých sa blysol brankár súpera.“

No a teraz ten smutnejší moment. Bola to prvá situácia v druhom polčase. Rozohrávku mal súper, brankár nakopol, my sme získali druhú loptu a hneď sme ju odvrátili. Išiel som do súboja so stopérom, počas ktorého ma ťahal za dres tak nešťastne, že keď mi v sklze odobral loptu, spadol som, nestihol skrčiť ruku a padnúť prirodzene. V momente pádu som mal teda vystretú ruku, zacítil som prasknutie a tlak z toho, že mi rameno vyskočilo dovnútra a do boku, respektíve do prsného svalu. Fyzioterapeut s lekárom sa snažili rameno napraviť, no nešlo to. Bolesť

sa stále stupňovala a cestu do nemocnice si veľmi nepamätám, lebo som už bol pod injekciami a liekmi. No nebolo to len o bolesti, doľahli na mňa silné emócie a dostavil sa šok. Keď som cítil, že mám v ramene diery, hlavou mi prešli rôzne myšlienky. Človek dennodenne drie, aby sa prebojoval do základnej zostavy, aby mužstvu pomáhal svojou robotou a gólmi, a potom príde jeden smolný moment, ktorý veci otočí. Plakal som zo všetkého dokopy, z obrovskej bolesti, žiaľu...“ – opísal ťažké chvíle slovenský reprezentant, ktorý v Stoke nosí na drese číslo 11.

Po úspešnej operácii ramena, od ktorej ubehli už dva mesiace, sa inkriminované miesto hojí dobre a Božo verí, že ešte stihne na konci sezóny v Championship naskočiť do zopár zápasov. Čo ale nestihne, sú marcové reprezentačné barážové zápasy o postup na majstrovstvá sveta, ktoré tohtoročné leto privítajú USA, Kanada a Mexiko. Kolegom zo slovenskej reprezentácie však bude silno držať palce, aby sa na svetový šampionát prebojovali a na ňom spoločne zopakovali minimálne výsledok z Eura 2024 v Nemecku.

Robovi Boženíkovi pri návrate na zelené trávniky želáme veľa trpezlivosti a najmä pevné zdravie.

Adam Zajac
FOTO stokecity

Po operácii ramena

Pripravení víťaziť

V mesiaci marec sa už o slovo nástojčivo hlási jar. A to nielen záhradkárská, ale i tá futbalová. Aj futbalisti FK Terchová všetkých kategórií vybehnú na svoje jarne zápasy a budú chcieť na zelených trávnikoch ukázať natrénované počas zimy a čo najviac víťaziť. Ako motiváciu pre fanúšikov prinášame aktuálny fotoreport futbalových tímov z terchovskej Sihly.

Staršia prípravka U11

Mladšia prípravka U9

Starší žiaci U15

Mladší žiaci U13

Dorast U19

Muži

Oslávenec Ján Kováč

Ešte minulý rok, presnejšie 1. mája 2025, oslávil svoje životné jubileum, okrúhlu 60-tku, dlhoročný hráč, predseda i tréner FK Terchová Ján Kováč. Síce s oneskorením, no o to srdečnejšie Ti chceme popriať v živote osobnom i športovom veľa zdravia, šťastia, rodinnej pohody a trpezlivosti pri tréňovaní našich žiakov. Zároveň ďakujeme za všetko, čo si pre terchovský futbal urobil.

Alojz Holúbek
so starostom Jozefom
Dávidikom na 70.
výročí založenia FK
Terchová (2024).

Zomrel Alojz Holúbek

Dňa 24. januára 2026 zomrel vo veku nedožitých 88 rokov dlhoročný terchovský futbalista Alojz Holúbek (nar. 24. 2. 1938). Patril do generácie hráčov, čo od roku 1954 budovali na Sihle značku TJ Jánošík Terchová, ktorej zostal verný aj ako fanúšik do konca života.

Ďakujeme, Lojzo, za všetko, čo si pre terchovský futbal urobil. Česť Tvojej pamiatke, odpocívaj v pokoji!

FK Terchová
FOTOARCHÍV FK Terchová

Terchovská šípkarská liga

V ostatných dvoch rokoch, najmä po znovuo-
torení krčmy U Kyčerana, sa rastúcej popularite začal
v Terchovej tešiť šípkarský šport, ktorý zaznamenáva
celosvetový rozmach. O jeho domácich začiatkoch,
aktuálnom stave a plánoch do budúcnosti sme sa viac
dozvedeli od jedného z nadšencov presných ho-
dov do korkových terčov **Róberta Romančíka**.

„Prvý impulz prišiel tak pred piatimi – šiestimi
rokmi, keď stála ešte stará krčma U Kyčerna a bol v nej
elektronický terč. Tam sme začali v malej komunite hrá-
vať šípky a menšie turnaje. Už vtedy sme uvažovali, že
postupne to spravíme vo väčšom a urobíme popri prípade
nejakú ligu. No, ale stalo sa, že krčma vyhorela, tak naše
plány sa utlmili a oddialili. Pred dvoma rokmi však prišiel
nový impulz, keď boli majstrovstvá sveta v šípkach, ktoré
vyhral len 18-ročný Angličan Luke Littler. Nastal veľký
rozmach šípiek a v tom čase – Vianoce 2024 – urobili
chalani U Ondreja aj prvý turnaj v Terchovej. Po tomto tur-
naji sme spolu s Lacom Holúbkom a Lukášom Jánošíkom
dali hlavy dokopy, a keďže už bola po rekonštrukcii
urobená nová krčma U Kyčerana, oslovili sme vedúcu
Zuzku Jánošíkovú. Ona bola ochotná nám sprostredkovať
priestory, tak sme sa pustili do toho. Začali sme hľadať
sponzorov, ktorých nosíme na dresoch, zadovážili prvé
terče a postupne vybudovali stabilnú komunitu približne
20 hráčov, ktorí momentálne hrajú. Ľuďom sa páči, ako
to robíme, usporiadali sme zopár turnajov a plánujeme
to rozširovať ďalej. Kým v roku 2025 sme mali jednu
ligovú súťaž, v tomto roku si už môžeme dovoliť hrať
prvú i druhú šípkarskú ligu, kde máme hráčov napríklad
aj zo Štiavniky, respektíve z Námestova. Po organizač-
nej stránke to zastrešujeme hlavne my traja. Máme
rozdelené úlohy. Lukáš Jánošík má na starosti sociálne
siete, Laco organizáciu súťaží, ja sa venujem technickej
stránke, aby fungovali tabuľky, elektronika, terče atď.

Naším cieľom do budúcnosti je vybudovať seriózný kmeň
hráčov po športovej i ľudskej stránke, ktorí šípky neberú
len ako krčmovú hru, ale sa chcú kvalitatívne zlepšovať
a posúvať ďalej. V tomto roku sa chceme stať oficiálnym
šípkarským klubom, tak ako naši susedia zo Zázrivej, ktorí
to majú na vysokej úrovni a s ktorými aj spolupracujeme.
Pomohli nám v začiatkoch, trochu nás nasmerovali
a aj takouto formou by sme sa im chceli poďakovať.“

Text a foto Marián Zajac
FOTO Bohuš Pavlík

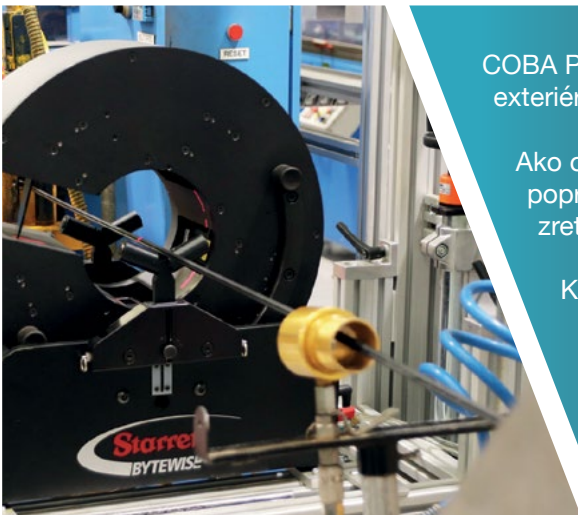
Terchovskí šípkari U Kyčerana

COBA

plastics group

Design | Develop | Deliver

COBA Plastics Group patří medzi významných výrobcov interiérových a exteriérových obložení a tesniacich systémov pre automobilový priemysel.

Ako odborníci na extrúziu a vstrekovanie plastov spolupracujeme s poprednými výrobcami automobilov a navrhujeme kvalitné komponenty so zreteľom na znižovanie hmotnosti a úsporu nákladov.

Kontaktujte nás ešte dnes!

COBA Automotive, s.r.o.

Company Registration No: 36399329 | VAT No: SK2020106165

📍 Vyšné Kamence 11, Terchová 01306, Slovakia

☎ +421 41 507 11 01

✉ info@cobautomotive.sk

🌐 coboplastics.com

krajská
knižnica
v žiline

Kniha Horného Považia 2025

nominuj - hlasuj - vyhráj
20. ročník čitateľskej súťaže

Zapoj sa do súťaže, nominuj knihu a vyhráj. Nominovať môžeš knihu, ktorá vyšla v roku 2025 a je spätá s regiónom Horného Považia:

- témou,
- osobou autora textovej časti,
- osobou autora obrazovej časti,
- bolo jej pridelené ISBN.

Nominovať môžeš v čase: 26. 01. - 24. 02. 2026,
hlasovanie sa uskutoční: 02. 03. - 10. 04. 2026,
vyhlásenie výsledkov bude: 23. 04. 2026 o 16:00.

Hlavný mediálny partner:

Ostatní mediálni partneri:

LATITUDE - 49° 12' 55,143" N
LONGITUDE - 18° 44' 29,592" E
LATITUDE1 - 49,2147618450177
LONGITUDE1 - 18,741553299653

Základná umelecká škola
Ladislava Árvaya Žilina

Kostol sv. Cyrila a Metoda
v Terchovej

KONCERT

SLÁČIKOVÉHO ORCHESTRA
a DSZ ÁRVAYČEK
ZUŠ L. ÁRVAYA ŽILINA

Diriguje RADOVAN VARGA
Zbormajsterka ANTÓNIA
GRÁFOVÁ

14. JANUÁR 2026
O 17:30 HOD.

Maľované Terchovská galéria umenia krajinou IV.

Umelecká beseda
slovenská

Obec a Miestne kultúrne
stredisko Terchová

Vás pozývajú na
rozlúčku s výstavou do
Terchovej galérie
umenia, Sv. Cyrila a
Metoda 96 v Terchovej

V programe vystúpi
ťažká muzika

21. marec 2026
o 14. hodine

Terchovská galéria
umenia Terchová
a FoTOP Fotoklub
Topoľčianky
Vás srdečne pozývajú na
vernissáž výstavy fotografií

**DOBRE SA
V TERCHOVEJ,
DOBRE SA
V NEJ SPIEVA**

28.3.2026 o 17:00

Terchovská galéria umenia v Terchovej

O DOBRÚ NÁLADU SA POSTARAJÚ TERCHOVCÍ.

VÝSTAVA
POTRVÁ
DO 13.6.2026

VÝSTAVU PODPORILI:
Pavol Cepček BEST FOTO
KOS Nitra
FoTOP Topoľčianky